

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

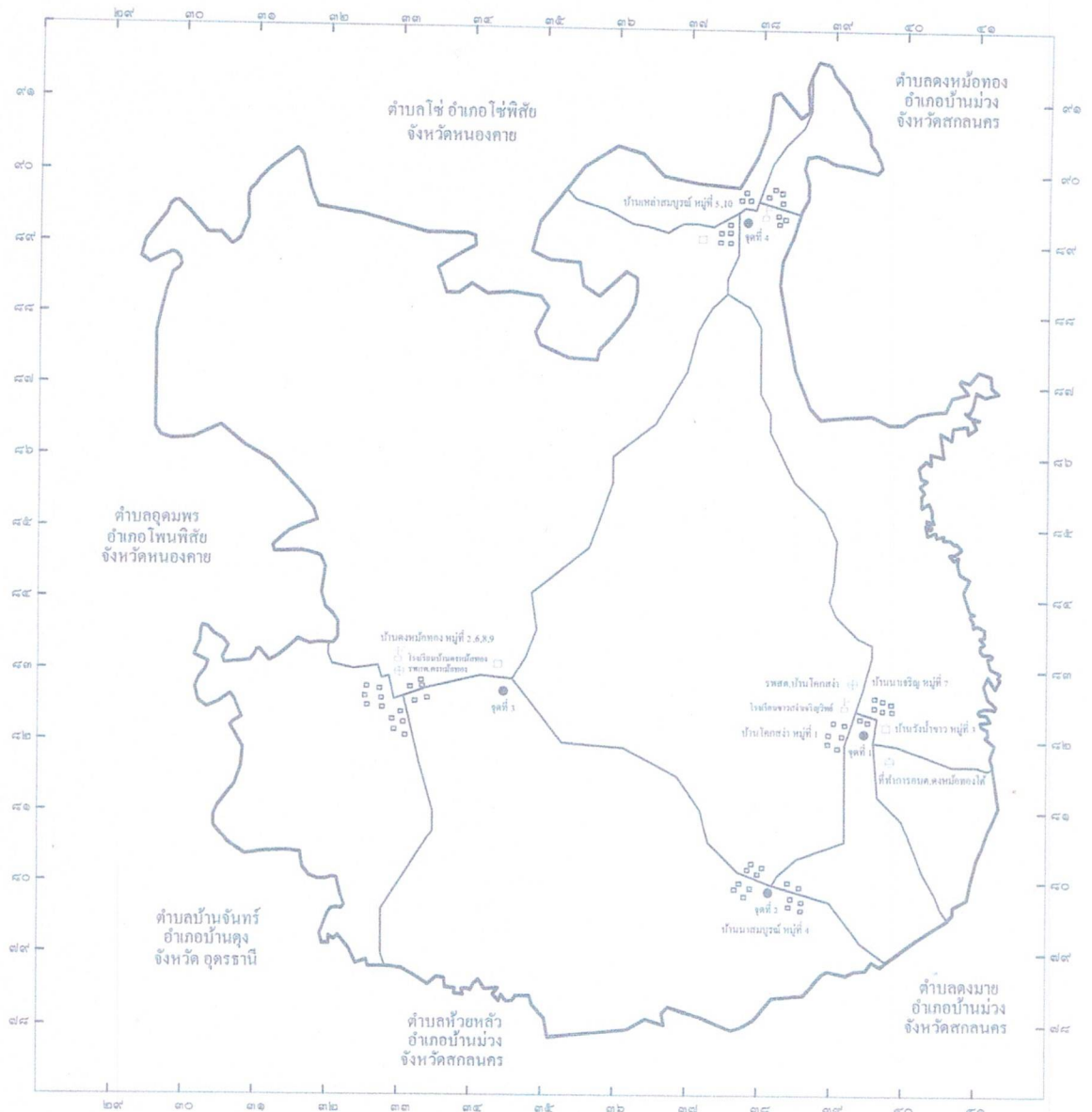
องค์การบริหารส่วนตำบลดงหม้อทองใต้
อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ๑ (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลดงหม้อทองใต้
อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร

แผนที่แนวเขต อบต.ดงหม้อทองใต้ อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร

เครื่องหมาย

- เขตตำบล เขตองค์การบริหารส่วนตำบล
- ทางหลวง ถนน ซอย
- ถนนลูกรัง พื้นดินอ่อน
- คลองส่งน้ำ คลองระบายน้ำ
- แม่น้ำ คลอง ห้วย
- อ่างเก็บน้ำ หนอง บึง
- เส้นชั้นความสูง
- ภูเขา ควบ เนิน
- สถานบริการ
- โรงพยาบาล สถานีอนามัย
- หมู่บ้าน บ้าน
- วิทยาลัย โรงเรียน
- วัด ศาสนสถาน
- สัญญาณ ไฟกะพริบ

วิสัยทัศน์

“ชุมชนเข้มแข็ง
แหล่งทรัพยากรธรรมชาติ
ตลาดเกษตรกรรม
เลิศล้ำภูมิปัญญาท้องถิ่น”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategies Issues)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคมนาคมและสาธารณูปโภค
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและพัฒนาคุณภาพคน
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านองค์การ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และเทคโนโลยีสารสนเทศ
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ด้านเศรษฐกิจ
๓. ด้านสาธารณสุข
๔. ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
๕. ด้านสังคม
๖. ด้านการเมืองการบริหาร
๗. ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ
๘. ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

คำขวัญอำเภอบ้านม่วง

ศูนย์ศิลปาชีพบ้านजार

ถิ่นฐานภูไท

ลำนํ้าใหญ่สงคราม

สวยลือนามแก่งเต่าหลี่ผี

๑๕สถานงามดีศิลาอาสน์

นโยบายการพัฒนาอำเภอบ้านม่วง

๑. ต้องการให้อำเภอบ้านม่วงเป็นเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยว
๒. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองอุตสาหกรรมทางการเกษตร
๓. แก้ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานคุณภาพชีวิตให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
๔. ส่งเสริมให้เด็กนักเรียนที่จบการศึกษาภาคบังคับได้รับการศึกษาต่อ
๕. ส่งเสริมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. เสริมสร้างกระบวนการให้การกระจายการวางแผนไปสู่ระดับภูมิภาค
ท้องถิ่นและชุมชน

วิสัยทัศน์จังหวัดสกลนคร

“ก้าวไปสู่ความเป็นเมืองน่าอยู่
ควบคู่การเป็นศูนย์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสกลนคร (Strategies Issues)

๑. การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน
๔. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน
๕. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

คำนำ

ด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๕๙, ฉบับที่ ๓ พ.ศ.๒๕๖๑ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนา(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ซึ่งเป็นแผนยุทธศาสตร์การพัฒนายที่สอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของชาติ ฉบับ ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลาห้าปี สำหรับ ขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลดงหม้อทองใต้ ฉบับปี พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ เริ่มตั้งแต่การกำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยผู้บริหารองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นร่วมกับประชาคมหมู่บ้านประชุมเพื่อร่วมกันกำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาย เพื่อใช้เป็นแนวทาง ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และจากนั้นคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหาร ส่วนท้องถิ่นได้พิจารณาคัดเลือกยุทธศาสตร์และแผนงานการพัฒนายที่มีความเหมาะสม นำมาใช้เป็นกรอบการ จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และหลังจากนั้นคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น รวบรวมโครงการตามข้อเสนอแนะของส่วนราชการต่าง ๆ องค์กรเอกชน กลุ่ม สมาคม ข้อมูลจากการจัดเวที ประชาคมท้องถิ่นซึ่งสะท้อนความต้องการของประชาชนในตำบล ตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วน ท้องถิ่น แล้วจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น เสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วจึง เสนอต่อนายกองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเพื่อพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้ การเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนา ท้องถิ่น ก็ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกัน

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาย(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ในครั้งนี้ จะเป็นเครื่องมือใน การขับเคลื่อนให้การพัฒนายตำบลดงหม้อทองใต้ ภายใต้กรอบอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและบรรลุตามวิสัยทัศน์ของตำบล “ชุมชนเข้มแข็ง แหล่ง ทรัพยากรธรรมชาติ ตลาดเกษตรกรรม เลิศล้ำภูมิปัญญาท้องถิ่น” ได้อย่างแท้จริง

องค์การบริหารส่วนตำบลดงหม้อทองใต้

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

(๑) ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	๑
(๒) ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน	๙
(๓) สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางแก้ไข	๙

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

(๑) แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	๑๐
(๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับปัจจุบัน	๑๗
(๓) แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนามูลุ่จังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด	
(๑) แผนพัฒนาภาค	๒๔
(๒) แผนพัฒนามูลุ่จังหวัด	๒๖
(๓) แผนพัฒนาจังหวัด	๒๖
(๔) ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัด	๒๖
(๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	๒๖
(๖) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์	๓๔

ส่วนที่ ๓ การติดตามและประเมินผล

(๑) การติดตามและประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	๔๒
(๒) สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม	๔๓
(๓) ข้อเสนอแนะในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดในอนาคต	๔๔

ส่วนที่ ๑ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)

(๑) ผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

(๑) สรุปสถานการณ์การพัฒนาทั่วไป

อปท. ดงหม้อทองใต้ ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ตามกระบวนการที่บัญญัติไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทย โดยผ่านการมีส่วนร่วมของประชาชน เช่น การจัดเวทีประชาชน การจัดเวทีประชาคม การประชุมกรรมการชุมชน เพื่อรับฟังปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในพื้นที่ ก่อนนำมาจัดทำโครงการเพื่อพัฒนาพื้นที่ ที่บรรลุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น ต่อไป

อปท. ดงหม้อทองใต้ ได้ประกาศใช้แผนพัฒนา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) โดยได้กำหนดโครงการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ยุทธศาสตร์	๒๕๖๑		๒๕๖๒		๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคมนาคมและสาธารณูปโภค	๑๑	๔๘,๑๙๒,๐๐๐.๐๐	๑๐	๕๑,๓๓๙,๐๐๐.๐๐	๙๐	๑๓๑,๕๙๖,๐๐๐.๐๐	๗๕	๑๒๓,๑๑๘,๐๐๐.๐๐	๕๖	๑๑๔,๕๐๒,๐๐๐.๐๐
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและพัฒนาคุณภาพมนุษย์	๓๐	๑,๐๖๕,๕๐๐.๐๐	๓๐	๑,๐๖๕,๕๐๐.๐๐	๓๗	๑,๕๓๖,๐๐๐.๐๐	๓๗	๑,๒๙๗,๐๐๐.๐๐	๓๘	๑,๕๙๗,๐๐๐.๐๐
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	๒	๕๕,๐๐๐.๐๐	๒	๕๕,๐๐๐.๐๐	๑๐	๑,๒๔๕,๐๐๐.๐๐	๙	๙๕๐,๐๐๐.๐๐	๑๐	๑,๒๕๐,๐๐๐.๐๐
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านองค์การ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และเทคโนโลยีสารสนเทศ	๑๙	๒๑,๖๕๓,๑๘๐.๐๐	๑๙	๒๑,๖๕๓,๑๘๐.๐๐	๔๘	๒๔,๗๒๓,๓๘๐.๐๐	๕๖	๒๙,๔๓๐,๓๘๐.๐๐	๕๕	๒๙,๐๙๐,๖๘๐.๐๐
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม	๓	๖๐,๐๐๐.๐๐	๓	๖๐,๐๐๐.๐๐	๒๐	๒,๓๘๐,๐๐๐.๐๐	๒๑	๒,๔๗๐,๐๐๐.๐๐	๒๐	๒,๑๗๐,๐๐๐.๐๐
รวม	๕๕	๗๑,๐๒๕,๖๘๐.๐๐	๖๔	๗๔,๑๗๒,๖๘๐.๐๐	๒๐๕	๑๖๑,๖๘๐,๓๘๐.๐๐	๑๙๘	๑๕๗,๒๖๕,๓๘๐.๐๐	๑๖๙	๑๔๘,๖๐๙,๖๘๐.๐๐

(๒) การประเมินผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

รายงานผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕

ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑ ณ เดือน กันยายน ๒๕๖๑

องค์การบริหารส่วนตำบลดงหม้อทองใต้ อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการทั้งหมด		จำนวนโครงการที่เสร็จ		จำนวนโครงการที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ		จำนวนโครงการที่ยังไม่ได้ดำเนินการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.การพัฒนาด้านสาธารณสุขและสาธารณสุขอำเภอ	๒๘	๒๒.๐๔	๒๗	๒๑.๒๕	-	-	๒	๑.๕๗
๒.การพัฒนาด้านสังคมและพัฒนาคุณภาพมนุษย์	๒๘	๒๒.๐๔	๑๘	๑๔.๑๘	-	-	๑๐	๗.๘๘
๓.การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	๔	๓.๑๔	๑	๐.๗๘	-	-	๓	๒.๓๖
๔.การพัฒนาด้านองค์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และเทคโนโลยีสารสนเทศ	๕๖	๔๔.๑๐	๔๐	๓๑.๕๐	-	-	๑๖	๑๒.๖๐
๕.การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม	๑๑	๘.๖๘	๙	๗.๐๙	-	-	๒	๑.๕๗
รวม	๑๒๗	๑๐๐	๙๕	๗๔.๘๐	-	-	๓๒	๒๕.๒๐

แบบติดตามประเมินผลการดำเนินงาน ณ เดือน กันยายน ๒๕๖๒
ตามแผนพัฒนาท้องถิ่นประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒

องค์การบริหารส่วนตำบลคงหม้อทองใต้ อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการทั้งหมด		จำนวนโครงการที่เสร็จ		จำนวนโครงการที่อยู่ ในระหว่างดำเนินการ		จำนวนโครงการที่ยังไม่ได้ ดำเนินการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.การพัฒนาด้านสาธารณสุขและสาธารณสุขอำเภอ	๒๘	๓๔.๑๕	๒๖	๙๒.๘๕	-	-	๒	๗.๑๕
๒.การพัฒนาด้านสังคมและพัฒนาคุณภาพมนุษย์	๑๖	๑๙.๕๒	๑๒	๗๕.๐๐	-	-	๔	๒๕.๐๐
๓.การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	๗	๘.๕๓	๔	๕๗.๑๔	-	-	๓	๔๒.๘๖
๔.การพัฒนาองค์กรการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และ เทคโนโลยีสารสนเทศ	๒๕	๓๐.๔๙	๑๔	๕๖.๐๐	-	-	๑๑	๔๔.๐๐
๕.การพัฒนาสิ่งแวดล้อม	๖	๗.๓๑	๖	๑๐๐.๐๐	-	-	๐	๐.๐๐
รวม	๘๒	๑๐๐.๐๐	๖๒	๗๕.๖๐	-	-	๒๐	๒๔.๔๐

รายงานผลการดำเนินงาน ณ เดือน กันยายน ๒๕๖๓
ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓
องค์การบริหารส่วนตำบลดงหม้อทองใต้ อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการทั้งหมด		จำนวนโครงการที่เสร็จ		จำนวนโครงการที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ		จำนวนโครงการที่ยังไม่ได้ดำเนินการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.การพัฒนาด้านคมนาคมและสาธารณูปโภค	๑๓	๑๓.๘๒	๑๒	๑๒.๗๖	-	-	๑	๑.๐๖
๒.การพัฒนาด้านสังคมและพัฒนาคุณภาพมนุษย์	๑๔	๑๔.๙๐	๙	๙.๕๘	-	-	๕	๕.๓๒
๓.การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	๓	๓.๒๐	๒	๒.๑๒	-	-	๑	๑.๐๖
๔.การพัฒนาด้านองค์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และเทคโนโลยีสารสนเทศ	๒๑	๒๒.๓๔	๖	๖.๔๐	-	-	๑๕	๑๕.๙๖
๕.การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม	๙	๙.๕๘	๔	๔.๒๕	-	-	๐	-
โครงการที่ตั้งจ่ายรายการใหม่	๑๑	๑๑.๗๐	๑๐	๑๐.๖๓	-	-	๑	๑.๐๖
โครงการที่จ่ายขาดเงินสะสม	๑๗	๑๘.๐๘	๑๗	๑๘.๐๘	-	-	๐	-
โครงการอุดหนุนเฉพาะกิจ	๖	๖.๓๘	๓	๓.๒๐	๓	๓.๑๙	๐	-
รวม	๙๔	๑๐๐.๐๐	๖๓	๖๗.๐๒	๓	๓.๑๙	๒๘	๒๙.๘๖

การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพ

๑. ปัญหาและอุปสรรคในการประเมิน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ตั้งไว้ในแผนพัฒนาจำนวนหลายโครงการ แต่ปฏิบัติได้น้อย ถือว่านำไปสู่การปฏิบัติได้น้อย

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๑.ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑.ถนนเพื่อการลำเลียงผลการผลิตทางการเกษตรไม่เพียงพอทำให้การลำเลียงผลผลิตไม่สะดวกล่าช้า	ทุกหมู่บ้าน	-การเกษตรยังเป็นพื้นฐานหลักทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งหากระบบเศรษฐกิจระดับรากหญ้ามีความแข็งแกร่งจะส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศแข็งแกร่ง -การพัฒนาระบบขนส่งการลำเลียงผลผลิตจะช่วยให้ ผลผลิตออกสู่ตลาดได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และทันต่อความต้องการของผู้บริโภค
	๒.เส้นทางการคมนาคมระหว่างหมู่บ้านหรือระหว่างสถานที่ราชการที่สำคัญไม่สะดวกในการติดต่อเพื่อรับบริการจากหน่วยงานนั้นๆ	ทุกหมู่บ้าน	-การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้ท้องถิ่นเป็นหน่วยราชการที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากยิ่งขึ้น ประชาชนจะมารับบริการมากขึ้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาเส้นทางการคมนาคมให้มีความสะดวก
	๓.ขาดแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคที่เพียงพอ โดยเฉพาะใน ฤดูแล้งจะรุนแรงมาก	หมู่บ้านที่ยังไม่มีระบบประปา	-น้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค เป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิต ท้องถิ่นต้องดูแลจัดหาให้เพียงพอ
	๔.ระบบไฟฟ้ายังไม่ทั่วถึงโดยเฉพาะครัวเรือนที่ตั้งอยู่ห่างจากหมู่บ้านและไฟฟ้าเข้าไม่ถึง	ทุกหมู่บ้าน	-ระบบพลังงานทดแทน จะมีบทบาทสำคัญในอนาคต โดยเฉพาะไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์จะสามารถแก้ปัญหาสำหรับพื้นที่ห่างไกลคู่สายไฟฟ้า
	๕.ขาดระบบบริหารจัดการน้ำที่ดี เนื่องจากในฤดูน้ำหลากจะเกิดปัญหาน้ำท่วมเสมอ และในฤดูแล้งจะประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำอย่างรุนแรง	ทุกหมู่บ้าน	-การสร้างระบบบริหารจัดการน้ำ ถือว่าเป็นการเตรียมรับมือกับปัญหาน้ำท่วมหรือขาดแคลนน้ำได้ดีที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการสร้างที่กักเก็บน้ำ การสร้างระบบชลประทาน การสร้างระบบระบายน้ำ
	๕.การใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำที่มีอยู่ไม่คุ้มค่า แหล่งน้ำนั้นมีประโยชน์มากกว่าเพื่อการเกษตรการอุปโภค บริโภค หากแต่ยังสามารถสร้างอาชีพ สร้างรายได้ และประโยชน์ในด้านต่างๆ นานับประการ	ทุกหมู่บ้าน	-การพัฒนาและใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำ จะช่วยให้ชุมชนรู้จักวิธีการหารายได้ พึ่งตนเอง พึ่งทรัพยากรที่มีอยู่ ซึ่งเป็นไปตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ที่จะเป็นทางออกที่สำคัญของโลกในอนาคต

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๒.ปัญหาด้านสังคมและคุณภาพคน	๑.ประชาชนยังขาดความรู้และความเข้าใจในการป้องกันโรคระบาดต่างๆ ทำให้ยากแก่การป้องกัน	ทุกหมู่บ้าน	-ความเจริญของโลกทำให้ชีวิตประจำวันเปลี่ยนแปลง การวางแผนชีวิตที่ดีจะทำอยู่รอดในสังคม
	๒.ประชาชนยังขาดความสนใจใน การรักษาสุขภาพ และปัญหาด้านสุขอนามัย	ทุกหมู่บ้าน	-สภาพอากาศ ฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลงไป การพึ่งพาการเกษตรตามฤดูกาลอย่างเดียว ไม่เพียงพอที่จะสร้างชุมชนเข้มแข็ง
	๓.ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับการดูแล ทำให้ต้องดำรงชีวิตอยู่ด้วยความยากลำบาก	ทุกหมู่บ้าน	-ระบบครอบครัวมีแนวโน้มเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น สภาวะทางเศรษฐกิจจะบีบรัดให้แต่ละคนมุ่งเอาตัวรอด และเห็นแก่ตัว
	๔.การแพร่ระบาดของยาเสพติด ยังคงมีอยู่ในสังคม เนื่องจากขาดความต่อเนื่องในการปราบปราม และป้องกันปัญหา	ทุกหมู่บ้าน	-มีการพัฒนาวิธีการขนส่งยาเสพติดรูปแบบใหม่ ทำให้ยากแก่การป้องกันและสกัดกั้น วิธีที่จะบรรเทาปัญหาได้ก็คือการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม โดยเน้นที่สถาบันครอบครัว
	๕.การทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น มีความรุนแรงมากขึ้นทุกวัน เนื่องจากค่านิยม การเลียนแบบที่ผิดๆ การส่งเสริมให้สถาบันครอบครัวมีความเข้มแข็งจะบรรเทาปัญหานี้ได้	ทุกหมู่บ้าน	-โครงการส่งเสริมต่างๆที่รัฐจัดให้กับชุมชน จะประสบความสำเร็จ มากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ร่วมใจ ทศนคติของแต่ละชุมชน
	๖.ปัญหาที่เกิดจากภัยธรรมชาติ เป็นปัญหาที่สร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจ ชีวิตและทรัพย์สิน นับวันจะยิ่งรุนแรงขึ้น การเตรียมความพร้อมเสมอ จะช่วยลดความสูญเสียได้ในระดับหนึ่ง	ทุกหมู่บ้าน	-ปรากฏการณ์เอลนีโญ ทำให้สภาวะอากาศฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลง เกิดภัยธรรมชาติที่มีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ
	๗.เกิดอุบัติเหตุจำนวนมาก ในช่วงเทศกาลวันหยุด ทำให้เกิดความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน	ทุกหมู่บ้าน	-เทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้า มีผลกับอัตราการเกิดอุบัติเหตุ
	๘.การศึกษาในระดับก่อนวัยเรียน ยังขาดสื่อและอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย และเหมาะสมกับการพัฒนาการในวัยนี้	ทุกหมู่บ้าน	-สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้เป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก ว่าจะมีความรู้ก้าวไกล เท่าทันต่อโลกเพียงใด

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
	๙.ประชาชนยังขาดแหล่งเรียนรู้ที่เป็นการศึกษาตามอัธยาศัย หรือการศึกษานอกระบบ ทำให้ยังมีความรู้ที่ล้าหลัง ไม่ทันเหตุการณ์บ้านเมือง	ทุกหมู่บ้าน	-การศึกษาไม่มีที่สิ้นสุด การศึกษานอกระบบ จะเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการสร้างกระบวนการคิดและการเรียนรู้ในชุมชน ทำให้เกิดการค้นพบศักยภาพของตนเอง
	๑๐.การเสื่อมศีลธรรมทางศาสนาของคนทำให้ไม่มีที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมหลายเรื่องตามมา	ทุกหมู่บ้าน	-วัตถุนิยมเข้ามาครอบงำสังคม ทำให้เกิดความวุ่นวายในสังคม สมควรที่จะส่งเสริมให้เกิดศีลธรรมโดยใช้ศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว จิตใจ
	๑๑.วัฒนธรรมท้องถิ่นอันดีงามภูมิปัญญาชาวบ้าน เริ่มสูญหายเนื่องจากไม่ได้รับความสนใจจากเยาวชนรุ่นหลัง	ทุกหมู่บ้าน	-วัฒนธรรมที่สั่งสมมาแต่โบราณจนเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่นจะสูญหายไปหากไม่มีการดำรงรักษาไว้
	๑๒.ประชาชนในพื้นที่ขาดการตื่นตัว ในการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ	ทุกหมู่บ้าน	-การกีฬาจะพัฒนาเข้าสู่ระบบอาชีพมากขึ้น การเล่นกีฬาในอนาคตจะสามารถยึดเป็นอาชีพได้หรือ การกีฬาจะสามารถสร้างสุขภาพที่ดีให้เกิดขึ้นได้ จึงสมควรที่จะมีการสนับสนุนการเล่นกีฬาในทุกรูปแบบ
๓.ปัญหาด้านเศรษฐกิจและความยากจน	๑.ประชาชนมีความยากจนมีภาระหนี้สินจำนวนมาก เนื่องจากยังขาดการวางแผนการประกอบอาชีพที่ดี	ทุกหมู่บ้าน	-ความเจริญของโลกทำให้ชีวิตประจำวันเปลี่ยนแปลง การวางแผนชีวิตที่ดีจะทำอยู่รอดในสังคม
	๒.ขาดอาชีพเสริมนอกฤดูการทำเกษตร ไม่มีอาชีพที่แน่นอน ทำให้ขาดโอกาสที่จะพัฒนาและสร้างรายได้ให้กับครัวเรือน หรือชุมชน	ทุกหมู่บ้าน	-สภาพอากาศ ฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลงไป การพึ่งพาการเกษตรตามฤดูกาลอย่างเดียว ไม่เพียงพอที่จะสร้างชุมชนเข้มแข็ง
	๓.การขาดการรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพ ซึ่งกลุ่มนั้นว่าเป็นพลังสำคัญในระบบเศรษฐกิจของชุมชน	ทุกหมู่บ้าน	-ระบบการผลิตแบบกลุ่มจะช่วยให้สามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ดีกว่า ทั้งด้านต้นทุน แรงงาน และผลผลิต
	๔.การขาดเงินทุนประกอบอาชีพประชาชนส่วนใหญ่ยังอยู่ในฐานะที่ยากจน การลงทุนประกอบอาชีพยังขาดแคลนทุนทรัพย์	ทุกหมู่บ้าน	-การส่งเสริมให้ระบบเศรษฐกิจฐานรากเข้มแข็งจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศเข้มแข็ง และยั่งยืน
	๕.การขาดความสนใจ จริตใจจริงจัง ของประชาชนในพื้นที่เอง ในการเอาใจใส่หรือสนใจกับโครงการช่วยเหลือของภาครัฐ ทำให้โครงการที่รัฐส่งเสริมไม่ประสบความสำเร็จ	ทุกหมู่บ้าน	-โครงการส่งเสริมต่างๆที่รัฐจัดให้กับชุมชน จะประสบความสำเร็จ มากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ร่วมใจ ทัศนคติของแต่ละชุมชน

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๔.ปัญหาด้านองค์การ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีและเทคโนโลยีสารสนเทศ	๑.ประชาชนยังขาดกระบวนการเรียนรู้ด้านการเมืองการปกครอง ทำให้กระบวนการตรวจสอบทางการเมืองยังอ่อนแอ	ทุกหมู่บ้าน	-การปกครองระบอบประชาธิปไตย เป็นการปกครองโดยประชาชน เพื่อประชาชน ดังนั้นการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเมืองการปกครองจะทำให้สังคมเกิดความสมดุล
	๒.ประชาชนยังขาดความสนใจ ในด้านการมีส่วนร่วม ด้านการเมืองการ ปกครอง และการบริหารหรือพัฒนาท้องถิ่นทำให้ การดำเนินการเป็นเพียงการ แก้ไขปัญหาของบุคคลบางกลุ่ม	ทุกหมู่บ้าน	-การพัฒนาและการแก้ปัญหาหรือ การวางแผนกำหนดทิศทางการพัฒนา ท้องถิ่นในอนาคต จำเป็นอย่างยิ่งที่ ต้องอาศัยความร่วมมือ จากทุกฝ่าย
	๓.ประชาชนไม่เข้าใจระบบ บริหาร งาน ของ อบต.ทำให้เกิด ความเข้าใจผิดในการติดต่อ ประสานงาน อยู่บ่อยครั้ง	ทุกหมู่บ้าน	-อบต.เป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับ ประชาชน และนับวันภารกิจจะเพิ่ม มากขึ้น ดังนั้นการสร้าง ความเข้าใจกับ ประชาชนจึงเป็นสิ่งสำคัญ
	๔.ข้าราชการหรือพนักงาน ต้อง ปรับปรุงกระบวนการทำงาน ให้ สามารถตอบสนอง ความ ต้องการของประชาชนได้ดีที่สุด มากกว่าที่เป็นอยู่	พนักงานส่วน ตำบลหรือ พนักงานจ้าง	-การบริการที่ดีขององค์กรเป็นสิ่งที่พึง ปรารถนาของผู้รับบริการ ดังนั้น การ ข้าราชการผู้ปฏิบัติงานต้องมีจิตสำนึก ในการให้บริการที่ดี
	๕.ระบบบริหารจัดการของ ภาครัฐยังมีกฎระเบียบที่มาก ทำ ให้การให้บริการประชาชนยัง ขาดความคล่องตัว และมี ขั้นตอนมาก	พนักงานส่วน ตำบลหรือ พนักงานจ้าง	-การอธิบายและการประชาสัมพันธ์ การทำความเข้าใจให้กับประชาชน ใน พื้นที่ได้ทราบถึงบทบาทและวิธ การ บริหารงาน วิธีการทำงาน ของ
๕.ปัญหาด้านการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	๑.พื้นที่ป่าเสื่อมโทรมยังไม่ได้ รับ การ ปรับปรุงแก้ไข หรือฟื้นฟู	ทุกหมู่บ้าน	- หากไม่มีการฟื้นฟูพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม คุณภาพของดินจะเสื่อมถอย
	๒.พื้นที่ป่าสีเขียวลดน้อยลง เนื่องจาก การบุกรุกถางป่า	ทุกหมู่บ้าน	- หากยังมีการทำลายป่าไปเรื่อย จะ ทำให้เกิดปัญหาระบบนิเวศ ปัญหาฝน แล้ง ปัญหาน้ำท่วม น้ำป่าไหลหลาก
	๓.ขยะและสิ่งปฏิกูล ถือว่าเป็น สิ่งที่กำลังจะสร้างปัญหาให้กับ สังคมชนบท หากไม่มีการ วางแผนที่ดีจะกลายเป็นปัญหาที่ ยากจะแก้ไข	ทุกหมู่บ้าน	-ควรจะมีการสร้างระบบบริหาร จัดการการกำจัดขยะอย่างถูกวิธี โดย ไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม เนื่องจากนับวันปริมาณขยะที่กำลัง จัด ยาก ขยะมีมลพิษจะยิ่งมากขึ้น
	๔.สถานที่ท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติ ในพื้นที่ยังไม่ได้ รับ การพัฒนา หรือปรับ ปรุงให้เป็น ที่รู้จัก	ทุกหมู่บ้าน	-การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จะเป็นที่ นิยมมากขึ้น สมควรที่จะมีการ พัฒนาหรือดัดศักยภาพที่มีอยู่ มาใช้ให้ เกิดประโยชน์มากที่สุด
	๕.ประชาชนยังไม่ได้ รับ ประโยชน์ เท่าที่ควร กับการที่ จังหวัดสกลนครเป็นเมือง ท่องเที่ยว เนื่องจากขาดการ เชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว	ทุกหมู่บ้าน	-การเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว การ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านการ ท่องเที่ยวของท้องถิ่นแต่ละให้ จะ ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว กระจายรายได้สู่ชนบท

๒.การวิเคราะห์แนวทางการแก้ไขปัญหามลพิษที่ตรวจพบ

โดยภาพรวมแผนพัฒนาท้องถิ่นมีผลสัมฤทธิ์ของแผนที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงค่อนข้างสูงแต่ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐานตั้งไว้ในแผนพัฒนาจำนวนมาก แต่นำไปสู่การปฏิบัติได้น้อย ควรแก้ไขปัญหโดยมอบหมายผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จัดทำแผนให้อยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงด้านงบประมาณ กล่าวคือ ไม่ควรกำหนดโครงการในแผนมากเกินไปกว่าสถานะการคลังของ อบต.

(๒) ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕

๑) ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดงหม้อทองใต้ ได้รับการบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพตามสมควรแต่สถานะการเงินและการคลังของ อบต.ดงหม้อทองใต้ เช่น

๑) ก่อสร้างถนนลาดยาง ซ่อมแซมถนนลาดยาง ก่อสร้างถนน คสล. ซ่อมแซมถนน คสล. และลงหินลูกรังเพื่อซ่อมแซมถนนให้กับประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากการสัญจรไป-มา

๒) การแก้ไขปัญหारेื่องน้ำสำหรับอุปโภค-บริโภคให้กับประชาชนโดยการก่อสร้างแท้งก์น้ำประปาสำหรับหมู่บ้าน

๓) การซ่อมแซมและติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะภายในตำบลเพื่อเพิ่มความสะอาดและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๔) การส่งเสริมการฝึกอาชีพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านต่างๆให้กับประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๒) ผลกระทบ

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดงหม้อทองใต้ ไม่ได้รับผลกระทบจากการให้บริการสาธารณะจากองค์การบริหารส่วนตำบลดงหม้อทองใต้

(๓) สรุปปัญหามลพิษการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕

๑) ปัญหามลพิษที่พบในการประเมิน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ตั้งไว้ในแผนพัฒนาจำนวนหลายโครงการ แต่ปฏิบัติได้น้อยถือนำไปสู่การปฏิบัติได้น้อย

๒) การดำเนินการที่ผ่านมา

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดงหม้อทองใต้ ได้รับการบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพตามสมควรแต่สถานะการเงินและการคลังของ อบต.ดงหม้อทองใต้

๓) แนวทางแก้ไข

ควรแก้ไขปัญหโดยมอบหมายผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จัดทำแผนให้อยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงด้านงบประมาณ กล่าวคือ ไม่ควรกำหนดโครงการในแผนมากเกินไปกว่าสถานะการคลังของ อบต.

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

(๑) แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

วิสัยทัศน์

“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

สาระสำคัญ

๑. ความมั่นคง

๑.๑ การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ ในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง

๑.๒ ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตยมีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล

๑.๓ สังคม มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น

๑.๔ ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

๑.๕ ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ประชาชนมีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

๒. ความมั่งคั่ง

๒.๑ ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจ อย่างต่อเนื่องจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น

๒.๒ เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง

๒.๓ ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้าง การพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. ความยั่งยืน

๓.๑ การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม จนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์

๓.๒ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม

๓.๓ มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

๓.๔ ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยุทธศาสตร์ มียุทธศาสตร์ในการดำเนินการ ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง

๑) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สร้างจิตสำนึกของคนในชาติให้มีความจงรักภักดี และธำรงรักษาสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

๒) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ กระจายอำนาจ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

๓) ป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เน้นเสริมสร้างกระบวนการสันติสุขและแนวทางสันติวิธี ขจัดความขัดแย้ง ลดความรุนแรง ตามแนวทาง “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา”

๔) บริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล โดยพัฒนาความร่วมมือเป็นหุ้นส่วน ยุทธศาสตร์ความมั่นคงและการพัฒนาพื้นที่ชายแดนและชายฝั่งทะเล เสริมสร้างความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรม เร่งรัดจัดทำหลักเขตแดน แก้ไขปัญหาพื้นที่ทับซ้อน และปัญหาการลักลอบเข้าเมืองทั้งระบบ

๕) พัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ รักษาดุลยภาพของความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ ลดผลกระทบจากภัยก่อการร้าย และเสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศ และไซเบอร์

๖) พัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการฝึกกำลังป้องกันประเทศและกองทัพ พัฒนาโครงสร้างกำลังและยุทธโประภัณฑ์ที่เหมาะสม พัฒนาระบบงานข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ พร้อมสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการรักษาสันติภาพในกรอบสหประชาชาติ

๗) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการปกป้องรักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล รวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารพลังงาน และน้ำ

๘) ปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนานมากขึ้น กำหนดการบริหารจัดการที่ครบวงจรและยั่งยืน /พัฒนาปรับปรุงกฎหมายให้เอื้อต่อการดำเนินงาน และให้ความสำคัญกับการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๑) สมรรถนะทางเศรษฐกิจ

- รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น โดยดำเนินนโยบายการคลังและการเงินให้มีความสอดคล้องกัน รักษาวินัยการเงินการคลังและเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยน และสร้างความเชื่อมั่นในต่างประเทศ พัฒนาระบบการเงินของประเทศให้มีประสิทธิภาพและสามารถให้บริการประชาชนทุกระดับ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันภาคธุรกิจ และโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชน

- ส่งเสริมการค้าและการลงทุน ทั้งภาครัฐและเอกชน ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศและยุทธศาสตร์จังหวัดที่สะท้อนความต้องการและศักยภาพของพื้นที่ และให้อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรม และมีความรับผิดชอบต่อสังคม

- พัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้า โดยใช้ฐานเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนานวัตกรรม ปรับปรุงประสิทธิภาพการทำธุรกิจของผู้ประกอบการ ขจัดอุปสรรค และอำนวยความสะดวกทางด้านโครงสร้าง และระบบ ด้านปัจจัยสนับสนุน และด้านบุคลากร

๒) พัฒนาภาคการผลิตและบริการ

ภาคเกษตร

- เสริมสร้างฐานการผลิตการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน
- เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร
- ส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่รูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพ

- พัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารที่มีศักยภาพในการแข่งขัน

ภาคอุตสาหกรรม

- พัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ

ภาคบริการ

- สร้างรายได้จากการท่องเที่ยว
- ผลักดันประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ
- ส่งเสริมธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ

พัฒนาผู้ประกอบการ/เศรษฐกิจชุมชน

- พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทย ในการสร้างสรรค์สินค้าและบริการรูปแบบใหม่ให้มีจุดเด่น เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด และก้าวทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ตลอดจนส่งเสริมสถาบันการศึกษาในท้องถิ่น ให้เป็นแหล่งรวบรวมและศึกษาเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้านในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีความเป็นเอกลักษณ์ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลาย เพื่อสนองตอบผู้บริโภคทุกระดับ และรณรงค์ส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการเห็นความสำคัญในการสร้างเครื่องหมายการค้าของตนเอง และสร้างภาพลักษณ์สินค้าไทยให้เป็นที่ยอมรับของคนทั่วโลกสนับสนุนผู้ประกอบการเดิมให้สามารถปรับตัวและเตรียมความพร้อมสำหรับรูปแบบการดำเนินธุรกิจใหม่ๆ และมาตรการทางการค้าในรูปแบบต่างๆ

- พัฒนาและยกระดับผลิตภาพแรงงาน เพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

- พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล ให้มีการรวมกลุ่มคลัสเตอร์ที่เข้มแข็ง เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยด้วยการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันส่งเสริมการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตบริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

- ยกระดับศักยภาพของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไทยให้ก้าวไกลสู่สากล

- พัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและกลุ่มประชาชน/เกษตรกรในชุมชน ให้เป็นฐานรากสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง

- เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พัฒนาเป็นฐานการผลิตใหม่ กระจายกิจกรรมเศรษฐกิจและความเจริญสู่ภูมิภาค สร้างความมั่นคงในพื้นที่ชายแดน เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งในด้านการผลิตร่วมและช่องทางการตลาดร่วมกัน

- พื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก พัฒนาเป็นฐานการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีสูง มีบริการทันสมัย ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

- พื้นที่เมืองศูนย์กลางความเจริญ พัฒนาเป็นเมืองที่มีประสิทธิภาพ ปลอดภัย และน่าอยู่ ใช้พลังงานและทรัพยากรอย่างประหยัด จัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างเหมาะสม รองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีอนาคต มีระบบรางเชื่อมโยงเมืองศูนย์กลางความเจริญทั่วประเทศ บริหารจัดการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขีดความสามารถสูง

การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- ด้านการขนส่ง ปรับเปลี่ยนรูปแบบการขนส่งสินค้าทางถนนสู่การขนส่งที่ต้นทุนต่ำ รวมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางและขนส่งไปสู่เมืองศูนย์กลางของภูมิภาคทั่วประเทศ และเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และพัฒนาอุตสาหกรรมระบบราง และอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงอากาศยานและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน เพื่อสร้างฐานอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ

- ด้านความมั่นคงทางพลังงาน พัฒนาให้มีความมั่นคงในราคาที่เหมาะสม โดยกระจายประเภทของเชื้อเพลิง ส่งเสริมพลังงานทดแทนตามศักยภาพรายพื้นที่ อาศัยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างศักยภาพด้านพลังงาน พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน และนำไปสู่การสร้างอุตสาหกรรมที่จะเป็นฐานเศรษฐกิจใหม่ของประเทศ รวมทั้งเชื่อมโยงแหล่งพลังงานกับประเทศในอาเซียน

- ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ICT ที่เป็นอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ทันสมัยและกระจายทั่วถึง พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญระดับมาตรฐานสากล เพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรม ICT และใช้ ICT ในการสร้างนวัตกรรม การบริการภาครัฐแบบบูรณาการ ประยุกต์ ICT เพื่อสร้างความเข้มแข็งของภาคการผลิต การศึกษา และพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

- ด้านการวิจัยและพัฒนา เพิ่มสัดส่วนค่าใช้จ่ายวิจัยและพัฒนาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ โดยมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน ๒๐:๘๐ สนับสนุนวิจัยที่มุ่งเป้าตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ เพิ่มจำนวนบุคลากรด้านวิจัยและพัฒนาเป็น ๗๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก

- สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ ทั้งในระดับทวิภาคี และพหุภาคี เพื่อส่งเสริมความมั่นคง เพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าและลดความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืนร่วมกัน

- ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์ และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย

- ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนและการดำเนินธุรกิจของนักลงทุนและผู้ประกอบการไทยในต่างประเทศ

- ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติ ในการสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน ด้านอาหาร ด้านสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการภัยพิบัติในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งการป้องกันภัยในทุกรูปแบบ

- ส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประโยชน์ในการเชื่อมโยงและถ่วงดุลระหว่างกลุ่มอำนาจต่างๆ และแก้ไขปัญหาความแตกต่างทางเศรษฐกิจของประเทศในภูมิภาค โดยการดำรงความสัมพันธ์

ที่ดีกับประเทศและองค์การระหว่างประเทศทั้งในและนอกภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง บนหลักของการรักษาคุณภาพของการปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มมหาอำนาจต่าง ๆ

- เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศ ในการผลักดันการพัฒนาในอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคอื่น ๆ และให้ความช่วยเหลือทั้งในด้านการเงินและทางเทคนิคกับประเทศกำลังพัฒนาในการพัฒนาด้านความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจสังคมและการพัฒนาทุนมนุษย์

- สนับสนุนการเปิดเสรีทางการค้า ทั้งในระดับทวิภาคี ภูมิภาค และพหุภาคี และส่งเสริมการค้ากับกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคเดียวกัน (Intra-Regional Trade) มากขึ้น เร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงที่มีผลบังคับใช้แล้ว ตลอดจนใช้โอกาสจากการเปิดเสรีการค้าและการลงทุน รวมทั้งวางแนวทางป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

- สร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ และให้ความรู้ความเข้าใจด้านการต่างประเทศ และผลประโยชน์ที่มีต่อการพัฒนาประเทศต่อภาคส่วนต่าง ๆ และสาธารณชนไทย รวมทั้งดำเนินการเชิงรุกในการสร้างความเข้าใจ ความเชื่อมั่น และภาพลักษณ์ที่ดีและศักยภาพทางเศรษฐกิจ และด้านอื่น ๆ ของประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยพัฒนาเริ่มตั้งแต่ในครรภ์และต่อเนื่องไปตลอดช่วงชีวิต ได้แก่ (๑) ช่วงการตั้งครรภ์/ แรกเกิด /ปฐมวัย (๒) วัยเรียน

(๓) วัยรุ่น/นักศึกษา (๔) วัยแรงงาน และ (๕) วัยผู้สูงอายุ

๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดยการปฏิรูปโครงสร้างและระบบบริหารจัดการการศึกษาในทุกกระดับ การเข้าถึงการศึกษาอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง และการยกระดับสถาบันการศึกษาในสาขาที่มีความเชี่ยวชาญสู่ความเป็นเลิศ ปฏิรูประบบการคลัง ด้านการศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา ปรับระบบการผลิตและพัฒนาครูผู้สอน พัฒนาระบบการประเมินและการรับรองคุณภาพ รวมทั้งให้มีการปฏิรูประบบการเรียนรู้

๓) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี โดยมุ่งเน้นการป้องกันและควบคุมปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ การพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ การส่งเสริมรูปแบบการดำเนินชีวิตที่สนับสนุนการมีสุขภาพกายและจิตที่ดี สร้างและเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพเพื่อนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ พัฒนารูปแบบการกีฬาเพื่อสุขภาพที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัย

๔) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย เสริมสร้างศักยภาพและบทบาทหน้าที่ของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะ วางรากฐานการพัฒนาจิตใจให้เข้มแข็ง มีคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์ สุจริต จิตสำนึกสาธารณะ ควบคู่ไปกับการสร้างค่านิยมหลักของไทยให้สมาชิกในครอบครัว สร้างความอบอุ่นและมั่นคงให้สมาชิกในครอบครัว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยสร้างความมั่นคงทางด้านรายได้และการออม กระจายทรัพยากรให้ทั่วถึงเป็นธรรมทั้งในด้านบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน ฐานทรัพยากรต่างๆ โดยเฉพาะ ในกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มด้อยโอกาส ความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม

๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพ ภาครัฐ ๓ กองทุน เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการ และลดความเหลื่อมล้ำในระบบหลักประกันสุขภาพ การส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในลักษณะเครือข่าย รวมทั้งการพัฒนารูปแบบ การ กีฬาเพื่อสุขภาพ

๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย โดยเตรียมการด้าน โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส

๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็ง ของชุมชน โดยการฟื้นฟูบทบาทสถาบันศาสนา การธำรงรักษาวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี เพื่อเป็นฐานรากที่เข้มแข็งในสังคม ตลอดจนการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนเพื่อให้ชุมชนสามารถ จัดการตนเองได้อย่างยั่งยืน

๕) พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา ส่งเสริมจรรยาบรรณ ของสื่อมวลชน มีการปรับปรุงระบบตรวจสอบสื่อ มีการกำหนดบทลงโทษ และพัฒนาภาคประชาชน ให้มีความรู้เท่าทันสื่อโดยเฉพาะสื่อออนไลน์

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑) จัดระบบอนุรักษ์ พืชพันธุ์และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

- ปกป้องรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ ดำเนินการปราบปรามและป้องกันการบุกรุกทำลายป่า อย่างเข้มงวด

- ส่งเสริมการปลูกป่าเศรษฐกิจ บริหารจัดการการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าไม้บนพื้นฐานให้คน และชุมชนสามารถอยู่กับป่าได้ และส่งเสริมแนวทางประเมินมูลค่าการให้บริการของระบบนิเวศและการสร้าง รายได้จากการอนุรักษ์

- วางระบบป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง

- เสริมสร้างความเข้มแข็งและความร่วมมือในภูมิภาคอาเซียนด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๒) วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ

- เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ ให้มีแหล่งกักเก็บน้ำต้นทุนและ แหล่งชลประทานที่เพียงพอ เพิ่มขีดความสามารถในการเก็บกักน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำ และการผันน้ำ และการพัฒนาลังข้อมูลระบบพยากรณ์ และการเตือนภัย และแผนงานเผชิญเหตุเฉพาะพื้นที่ ตลอดจนการ ปรับปรุงองค์กรและกฎหมาย รวมทั้งการสร้างการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการน้ำ

- พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

- เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ส่งเสริมการผลิตพลังงานสะอาด

- กำหนดกฎระเบียบ และสร้างกลไกให้ทุกภาคส่วนใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

- สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาและการประหยัดพลังงาน อย่างถูกต้องและต่อเนื่อง

๓) พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมหนาแน่นให้เป็นเมืองอุตสาหกรรมนิเวศต้นแบบ และบรรจุ ให้เป็นแผนพัฒนาของจังหวัดและพื้นที่

- สนับสนุนและผลักดันให้โรงงานปฏิบัติสู่อุตสาหกรรมสีเขียว และปรับกฎระเบียบให้เอื้อต่อการ พัฒนา

- เพิ่มศักยภาพเมืองด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม โดยเฉพาะในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการของเสีย

- เพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อเป็นแหล่งดูดซับมลพิษและเก็บกักคาร์บอน

- พัฒนาพื้นที่เพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน ในการพัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

๔) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- ลดการก่อก๊าซเรือนกระจก

- เพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- ส่งเสริมการผลิตและบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- ป้องกัน ฝ่าระวังและเตือนภัยพิบัติทางธรรมชาติ ส่งเสริมการทำแผนบริหารความต่อเนื่องของธุรกิจ

๕) ใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

- จัดให้มีภาษีและค่าธรรมเนียมสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อม และค่าธรรมเนียมการจัดการมลพิษ การวางเงินประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม

- ปรับปรุงโครงสร้างภาษีเพื่อส่งเสริมการประหยัดพลังงาน การใช้พลังงานทางเลือก และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

- ส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการปรับปรุงระบบ โครงสร้าง องค์กร กลไก กระบวนการยุติธรรม และกฎหมายในการบริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ เน้นหลักการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

- ปฏิรูประบบภาษีทั้งระบบ เพื่อเพิ่มรายได้ของภาครัฐและเป็นเครื่องมือในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและลดความเหลื่อมล้ำ

- ปฏิรูประบบการใช้จ่ายงบประมาณให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล จัดให้มีกฎหมายที่เป็นกรอบในการบริหารการเงินการคลังภาครัฐ มีการจัดทำงบประมาณระยะปานกลางและระยะยาว เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนนโยบายตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาประเทศ

- มุ่งเน้นการจัดทำงบประมาณโดยยึดพื้นที่และประเด็นวาระการพัฒนาเป็นตัวตั้ง และให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำงบประมาณได้มากขึ้น

๒) ปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ

- ทบทวนบทบาทภารกิจของหน่วยงานภาครัฐให้มีความเหมาะสม ถ่ายโอนงานให้ภาคส่วนอื่น เพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพในการปฏิบัติราชการและสร้างความปลอดภัยในการปฏิบัติราชการ

- พัฒนาให้หน่วยงานภาครัฐเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ตอบสนองความต้องการของประชาชนตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเพื่อสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในการบริหารราชการแผ่นดิน

๓) การวางระบบบริหารงานราชการแบบบูรณาการ

- พัฒนารูปแบบและวิธีการทำงานของภาครัฐในระดับต่างๆ ระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น โดยเน้นการยึดพื้นที่เป็นหลัก และปรับปรุงการจัดสรรงบประมาณให้เป็นแบบยึดพื้นที่

เป็นตัวตั้ง รวมทั้งวางเงื่อนไขการจัดสรรงบประมาณให้กระทรวง/กรม ต้องสนับสนุนการขับเคลื่อน แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดในสัดส่วนวงเงินงบประมาณที่เหมาะสม

๔) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

- วางแผนกำลังคนเชิงยุทธศาสตร์ ให้มีความเหมาะสม ไม่เป็นภาระต่องบประมาณประเทศ
- สรรหา และจูงใจให้คนรุ่นใหม่ที่มีขีดสมรรถนะสูงเข้ามาสู่ระบบราชการไทย สนับสนุนให้มีการ แลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน
- เสริมสร้างระบบคุณธรรมและวางมาตรการที่เหมาะสมในการแต่งตั้ง โยกย้าย

๕) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

- ส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคีองค์กรภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ชุมชนและประชาชน และเครือข่ายต่างๆ สอดส่องเฝ้าระวัง ตรวจสอบ หรือต่อต้านการทุจริตและประพฤติ มิชอบของบุคลากรภาครัฐ วางมาตรการคุ้มครองพยานและผู้ที่เกี่ยวข้อง
- พัฒนาระบบตรวจสอบสาธารณะและผู้ตรวจสอบอิสระจากภายนอก ที่ผ่านการฝึกอบรมเข้ามา ดำเนินการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างของทางราชการ

๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

- พัฒนางานบริการของภาครัฐสู่ความเป็นเลิศ เพื่อสนองตอบความต้องการของผู้รับบริการ
- พัฒนาศูนย์กลางการให้บริการด้วยระบบ e-service และการจัดทำ web-portal จัดทำ ฐานข้อมูลงานบริการที่มีประสิทธิภาพ ให้ประชาชนเข้าถึงการให้บริการของรัฐได้โดยสะดวก
- ยกระดับประสิทธิภาพการให้บริการ การให้บริการ online ผ่านทางเว็บไซต์ และโทรศัพท์มือถือ

๗) การปรับปรุงแก้ไข กฎหมาย และระเบียบ ข้อบังคับที่ล้าสมัย

- การปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับให้เอื้ออำนวยต่อการบริหารราชการแผ่นดิน การ ประกอบธุรกิจ ข้อตกลงระหว่างประเทศและการแข่งขันระหว่างประเทศ
- เพิ่มศักยภาพหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่ให้ความเห็นทางกฎหมายให้สามารถปฏิบัติงาน ได้อย่าง รวดเร็ว สามารถให้ความช่วยเหลือภาคเอกชนและประชาชนได้

(๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพมนุษย์
 ๒. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
 ๓. ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
 ๔. ยุทธศาสตร์การด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
 ๕. ยุทธศาสตร์ความมั่นคง
 ๖. ยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐและธรรมาภิบาลในสังคมไทย
 ๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
 ๘. ยุทธศาสตร์วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
 ๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
 ๑๐. ยุทธศาสตร์การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค
- กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การ กำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบ

หลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ” ของประเทศ

การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning)

เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น “ ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ”

เป้าหมาย

๑) การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๑.๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

๑.๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี

๑.๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

๑.๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๒) การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๒.๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๒.๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

๒.๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓) การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๓.๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

๓.๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔) การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔.๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

๔.๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔.๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปโภคและอุปทานของน้ำ

๕) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

๕.๒) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน

๕.๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

แนวทางการพัฒนา

๑) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๑.๑) การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้าน เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๑.๒) การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๑.๓) การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการ และอุตสาหกรรมดิจิทัล

๑.๔) การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๑.๕) การปรับโครงสร้างการผลิต ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐม เป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะ

สหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณานวัตกรรมที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่น และกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบ

พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียน

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการ การเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๒) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๒.๑) การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาศักยภาพระดับสมรรถนะฝีมือแรงงาน เพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๒.๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย (๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability) (๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา (๓) พัฒนาศักยภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ (๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๒.๓) การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๒.๔) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๓.๑) การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๓.๒) การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาค พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๓.๓) การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ. ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๓.๔) การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชน กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๔) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๔.๑) การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมือง ด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๔.๒) การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการงานด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๔.๓) การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๑) การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วน นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน และแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศ และการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง

๕.๒) การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๓) การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนากลยุทธ์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้

สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain /Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๔) การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงาน และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๖) การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๖) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๖.๑) การสร้างความโปร่งใส ในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคา จัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูล ข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๖.๒) การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๖.๓) การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๔) การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงาน ที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจ เติบโตขยายได้

โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

(๓) แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

- ๑.การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง
- ๒.การพัฒนาการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว
- ๓.การพัฒนาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน
- ๔.การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน
- ๕.การบริการกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

๑) แผนพัฒนาภาค

แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นฐานการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง มาตรฐานปลอดภัยและอินทรีย์ และเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารและอาหารานอลของประเทศ รวมทั้งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดียุคก่อนประวัติศาสตร์ อารยธรรมขอม วัฒนธรรมประเพณี แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาระดับนานาชาติ

แนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๕ แนวทาง ดังนี้

๑. เพิ่มศักยภาพการผลิตไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย

๑) พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ (ยโสธร สุรินทร์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม ศรีสะเกษ) ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง โดยปรับกระบวนการผลิตให้อยู่ภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย พร้อมทั้งยกระดับเกษตรอินทรีย์ และยกระดับการตรวจรับรองเกษตรอินทรีย์ไทยให้เท่าเทียมและเป็นที่ยอมรับของตลาดต่างประเทศ พัฒนาห่วงโซ่อุปทานเกษตรอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิต โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ ให้ตอบสนองตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพและการส่งออก จัดตั้งกองทุนเกษตรอินทรีย์ ส่งเสริมตลาดสีเขียวในชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

๒) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่ ในพื้นที่ตอนบน ของภาค (เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม) และตอนล่างของภาค (ศรีสะเกษ อุบลราชธานี) อาทิ พืช ผัก ผลไม้ และดอกไม้ รวมทั้งส่งเสริมโคเนื้อคุณภาพสูงในพื้นที่สกลนคร มุกดาหาร นครพนม ส่วนโคนมในพื้นที่นครราชสีมาและอุบลราชธานี

๓) สนับสนุนเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้พึ่งตนเองได้ นำร่องในจังหวัดอำนาจเจริญ กาฬสินธุ์ และขอนแก่น โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร และพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตรให้เข้มแข็ง ส่งเสริมการออมและการเข้าถึงแหล่งเงินทุน พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมืออาชีพ โดยยึดแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ และโครงการ ๑ ไร่ ๑ แสน ส่งเสริมการเรียนรู้จากกลุ่มเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จให้เป็นต้นแบบ รวมทั้งส่งเสริมตลาดสินค้าเกษตรในท้องถิ่น

๒. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

๑) พัฒนาให้นครราชสีมาเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร โดยสนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรมอาหารของภาค สร้างเครือข่ายระหว่างเอกชน สถาบันการศึกษา และภาคราชการ เพื่อก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้

ข้อมูล เทคโนโลยี นวัตกรรมในการแปรรูปสินค้าเกษตรและอาหารให้เป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปที่มีมูลค่าสูงและตรงตามความต้องการของตลาด

๒) ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหมในพื้นที่ขอนแก่น นครราชสีมา และสุรินทร์ กลุ่มผ้าฝ้ายย้อมครามในพื้นที่สกลนครสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค โดยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้า การออกแบบ และตราสัญลักษณ์ พัฒนาเทคโนโลยีและงานศึกษาวิจัยสร้างนวัตกรรม เพิ่มคุณค่า พร้อมทั้งพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนอื่น ๆ โดยยกระดับผู้ประกอบการและสร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและย่อมกับภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ

๓) เพิ่มศักยภาพการผลิตพลังงานทดแทนในพื้นที่ขอนแก่น กาฬสินธุ์ นครราชสีมา ชัยภูมิ อุบลราชธานี และให้เกิดความสมดุลระหว่างพืชอาหารและพืชพลังงาน โดยสนับสนุนการจัดการพื้นที่เกษตรกรรมที่ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชพลังงาน สนับสนุนการผลิตพลังงานทดแทนด้วยเทคโนโลยีที่ใช้งานได้ง่าย พร้อมทั้งส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนอย่างมีประสิทธิภาพในภาคการผลิตชุมชนและท้องถิ่น ให้มากขึ้น

๓. ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงประเพณีวัฒนธรรมอารยธรรมขอม ยุคก่อนประวัติศาสตร์ และกีฬาสู่นานาชาติ

๑) ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงประเพณีวัฒนธรรม และอารยธรรมขอมในพื้นที่จังหวัด บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา การท่องเที่ยววัฒนธรรมลุ่มน้ำโขงและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในจังหวัดหนองคาย นครพนม มุกดาหาร และการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ในจังหวัดอุดรธานี ขอนแก่น กาฬสินธุ์ โดยเพิ่มนวัตกรรมบริการท่องเที่ยวให้ตอบสนองความหลากหลายของกลุ่มเป้าหมาย เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวให้หลากหลาย พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อให้สามารถท่องเที่ยวได้ทั้งปี รวมทั้งพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่เมืองรอง ชุมชน และท้องถิ่น

๒) พัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวสี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย - อุดรธานี - หนองบัวลำภู - หนองคาย - สปป.ลาว โดยเร่งพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวแบบเชื่อมโยงพื้นที่และเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชน กับชุมชนและท้องถิ่น ทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน ที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

๔. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑) พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บ โดยการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถเพิ่มปริมาณการกักเก็บในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์) และตอนล่าง ๒ (อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ) ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของภาค

๒) พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำเลย ชี มูล และสร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) ขนาดเล็ก ในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร โดยพัฒนาระบบส่งน้ำและการกระจายน้ำ ให้นำไปใช้ประโยชน์ในช่วงฤดูแล้ง รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำได้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่ โดยไม่ให้เกิดผลกระทบจากดินเค็ม

๕. พื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ต้นน้ำเลย ชัยภูมิ อุดรธานี สกลนคร โดยกำหนดและทำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่อนุรักษ์ และพื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์ในแต่ละแห่งให้ชัดเจน เน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูและป้องกันการบุกรุก คุกคามป่าไม้และพื้นที่ชุ่มน้ำ อนุรักษ์ทรัพยากรดินและพื้นที่ต้นน้ำให้สมบูรณ์

๒.๑๕ ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระดับภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔
 ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระดับภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔
 ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้
 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างบูรณาการมีประสิทธิภาพ
 และเป็นธรรม ตอบสนองต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความมั่นคงและการบูรณาการการจัดการทรัพยากรน้ำ
 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม
 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การป้องกัน ลดผลกระทบและปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
 และภัยธรรมชาติ
 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเพิ่มประสิทธิภาพ กลไกและองค์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
 อย่างบูรณาการ

๒) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

ได้ให้ความสำคัญกับ ประเด็นต่างๆ ดังนี้

๑) การพัฒนาการค้าชายแดนและสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อการร่วมมือทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการผลิตแบบ Contact Farming กับ สปป.ลาว และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในเมืองและด่านชายแดนให้สะดวก รวดเร็ว เอื้อต่อการค้าการลงทุน

๒) การพัฒนาระบบบริหารจัดการ เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้า เช่น จัดทำเวลาทำการของด่านมุกดาหาร - สะหวันนะเขต และด่านสะหวัน - ลาวบาว ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน การให้สัตยาบันภาคผนวกและพิธีสารแนบท้ายการดำเนินการความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (GMS Cross - Border Transportation Agreement : GMS CBTA) เพื่ออำนวยความสะดวกการผ่านแดนของคนและสินค้าในอนุภูมิภาค การร่วมมือไทยและลาวพัฒนา Single Window Inspection : SWI เพื่อให้เอื้อต่อการตรวจปล่อยสินค้า ณ จุดเดียว Single Stop Inspection : SSI ที่ด่านมุกดาหาร - สะหวันนะเขต

๓) พัฒนาการท่องเที่ยว โดยเน้นท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรมประเพณีเชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน และพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๔) พัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรโดยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และเน้นส่งเสริมให้พื้นที่ชลประทานเป็นพื้นที่เกษตรก้าวหน้า ผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าเพิ่มสูง อาทิ พืชผัก ไม้ดอกไม้ประดับ และผลไม้ และการขยายปลูกพืชเศรษฐกิจใหม่ เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ให้มากขึ้น ควบคู่กับการสนับสนุนการทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

๕) พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและเปิดประตูสู่อินโดจีน โดยยกระดับการศึกษา และส่งเสริม พื้นฟู ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

๓) แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑.การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง

๒.การพัฒนาการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว

๓.การพัฒนาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน

- ๔.การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน
 ๕.การบริการกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

(๔) ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัด

- ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสกลนคร
 ตำแหน่งการพัฒนาจังหวัด (Positioning)
 ๑) การเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร
 ๒) การค้า การลงทุน
 ๓) การพัฒนาการท่องเที่ยว

วิสัยทัศน์ (Vision)

“ เป็นแหล่งเกษตรปลอดภัย ก้าวไกลการค้า พัฒนาการท่องเที่ยว ”

พันธกิจ (Mission)

- พันธกิจที่ ๑ บริหารยุทธศาสตร์จังหวัดสกลนครสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 พันธกิจที่ ๒ ประสานงานส่งเสริม สนับสนุน และเสริมสร้างความร่วมมือทุกภาคส่วนในจังหวัดสกลนครอย่างบูรณาการ สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน
 พันธกิจที่ ๓ กำกับตรวจสอบและควบคุมการบริหารราชการจังหวัดสกลนครตามหลักการบริหาร

กิจการบ้านเมืองที่ดี

ค่านิยม (Value)

“ อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร ”

อยู่สกล หมายถึง ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสกลนคร ทั้งโดย การเกิดและที่อยู่อาศัยอันมีความหลากหลายเชื้อสายเผ่าพันธุ์ มีวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อศรัทธาในศาสนา พุทธ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม รวมทั้งข้าราชการและเจ้าหน้าที่จากภูมิลำเนาอื่นๆ ที่เข้ามาปฏิบัติงานและหรือ มาประกอบสัมมาอาชีพอยู่ในพื้นที่จังหวัดสกลนคร

รักสกล หมายถึง ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และประชาชนทั้งโดยการเกิดและที่อยู่อาศัย ที่ปฏิบัติงาน ในพื้นที่จังหวัดสกลนคร ต่างมีหัวใจและจิตวิญญาณของความรักความผูกพันกับจังหวัดสกลนคร ซึ่งเป็นเมืองที่ น่ายอยู่ ด้วยภูมิอากาศ ธรรมชาติ รักศรัทธา คุณธรรมทางศาสนา มีจิตสำนึกหวงแหนความเป็นสกลนคร

ทำเพื่อสกลนคร หมายถึง ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และประชาชนทั้งโดยการเกิดและที่อยู่อาศัยที่ ปฏิบัติงานในจังหวัดสกลนคร ข้าราชการที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดสกลนคร ไปปฏิบัติงานในจังหวัดอื่นๆ มีความรัก สกลนคร การปฏิบัติหน้าที่การงาน การประกอบสัมมาอาชีพ เป็นการทำงานด้วยหัวใจเพื่อจังหวัดสกลนคร จึงต้อง เป็นบุคคลที่มีคุณธรรมจริยธรรมในการประพฤติปฏิบัติตนและปฏิบัติงาน ยึดมั่น ถือมั่นในความถูกต้อง ดีงาม กล้า ทำในสิ่งที่ถูกต้อง

เป้าประสงค์รวม (Goal)

“ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม และรายได้ของประชาชน ”

ตัวชี้วัด

- ๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัดสกลนคร (GPP) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ จากปีที่ผ่านมา
 ๒) รายได้ต่อหัวต่อปีของประชากรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ จากปีที่ผ่านมา
 ๓) จำนวนฟาร์มที่ผ่านมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้นอย่างน้อยปีละ ๓๐๐ แปลง/ฟาร์ม

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดสกลนคร

๑. การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี
๔. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน
๕. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

(๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑. การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง
๒. การพัฒนาการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว
๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน
๔. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน
๕. การบริการกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วิสัยทัศน์

“ชุมชนเข้มแข็ง แหล่งทรัพยากรธรรมชาติ ตลาดเกษตรกรรม เลิศล้ำภูมิปัญญาท้องถิ่น”

ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคมนาคมและสาธารณูปโภค
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและพัฒนาคุณภาพคน
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านองค์กร การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และเทคโนโลยีสารสนเทศ
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

๑. การคมนาคมมีความสะดวกระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพียงพอและทั่วถึง
 ๒. ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน คุณภาพชีวิตดีขึ้น
- เพิ่มพูนการเรียนรู้ของชุมชน ดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งยั่งยืน ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ ปัญหาความยากจนลดลงและการท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น
 ๔. ประชาชนเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและองค์การบริหารส่วนตำบลลงมือทำได้สามารถเป็นที่พึ่งของประชาชนในพื้นที่ได้มากที่สุด
 ๕. ทรัพยากรธรรมชาติคงอยู่ และปรับปรุงป่าเสื่อมโทรม

ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ตัวชี้วัด
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคมนาคมและสาธารณูปโภค	๑. มีระยะทางของถนน คสล.เพิ่มขึ้นโดยคิดเป็นร้อยละเปรียบเทียบจากข้อมูลพื้นฐาน ๒. มีระยะทางของถนนลูกรังเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้นโดยคิดเป็นร้อยละเปรียบเทียบจากข้อมูลพื้นฐาน ๓. มีระยะทางของถนนลาดยางเพิ่มขึ้นโดยคิดเป็นร้อยละเปรียบเทียบจากข้อมูลพื้นฐาน

	๔. ร้อยละครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ ๕. ร้อยละครัวเรือนที่มีประปาใช้
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและพัฒนาคุณภาพคน	๑. จำนวนผู้เข้ารับการรักษาพยาบาล เนื่องจากการเจ็บป่วยลดลงโดยวัดจากข้อมูลของสถานีนามัยในพื้นที่ ๒. ผู้ด้อยโอกาส(ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ติดเชื้อเอชไอวี) ได้รับการดูแล(รับเบี้ยยังชีพ) เพิ่มขึ้นเปรียบเทียบจากข้อมูลพื้นฐาน ๓. ปัญหาอาชญากรรม หรือปัญหาสังคมด้านอื่นในพื้นที่ อบต.ดงหม้อทองใต้ ลดลง โดยวัดจากข้อมูลของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น สถานีตำรวจภูธร พัฒนาชุมชน เป็นต้น ๔. ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมการศึกษา การอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญาชาวบ้าน เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับสัดส่วนกับข้อมูลพื้นฐาน
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	๑. ครัวเรือนในพื้นที่ตำบลมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้น โดยเปรียบเทียบจากข้อมูล จปฐ. ๒. ประชาชนในพื้นที่ มีรายได้เพิ่มขึ้นในฤดูกาลท่องเที่ยว หรือเทศกาล ประจำปีที่สำคัญของจังหวัด โดยจัดเก็บข้อมูลเปรียบเทียบรายปี ในช่วงเดียวกัน
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านองค์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และเทคโนโลยีสารสนเทศ	๑. ประชาชนเข้าร่วมการประชุมประชาคมหรือกิจกรรมของ อบต.ดงหม้อทองใต้ เพิ่มขึ้นโดยเปรียบเทียบจากข้อมูลพื้นฐาน ๒. ร้อยละของคะแนนความพึงพอใจที่ประชาชนผู้มารับบริการ โดยวัดจากระดับความพึงพอใจมากที่สุด และพอใจมาก รวมกัน แล้วมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม	๑. พื้นที่ป่าเสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟูปรับปรุงโดยคิดเป็นสัดส่วนกับข้อมูลพื้นฐาน ๒. พื้นที่ป่าอนุรักษ์เพิ่มขึ้นโดยคิดเป็นสัดส่วนกับข้อมูลพื้นฐาน

คำเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคมนาคมและสาธารณูปโภค	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยมุ่งสร้างและบูรณะถนน แหล่งน้ำและสาธารณูปโภคสาธารณูปการ เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและพัฒนาคุณภาพคน	๑. พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน การบริการสาธารณสุขหมู่บ้าน การป้องกันและระงับโรคติดต่อ ควบคุมป้องกันโรคระบาดในพื้นที่ ๒. ดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติด เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและลดอุบัติเหตุบนท้องถนนให้มีความรู้และปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนมีความสามัคคี ประองตอง สมานฉันท์ เพื่อความมั่นคงของชาติ ๓. พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ ๔. ส่งเสริมและสนับสนุนงานศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ ๕. พัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	ส่งเสริมการเกษตรและสร้างอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านองค์การ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และเทคโนโลยีสารสนเทศ	พัฒนาขีดความสามารถในการให้บริการประชาชนและการปฏิบัติงาน และพัฒนาอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่ในการปฏิบัติงาน เพื่อมุ่งสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรให้พร้อมบริการประชาชน
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม	การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกต้นไม้ การบริหารจัดการขยะ

กลยุทธ์

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลดงหม้อทองใต้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญกับการวางแผนการพัฒนาตำบลดงหม้อทองใต้ในอนาคตอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชน รวมทั้งสอดคล้องกับศักยภาพและบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด ดังนั้นจึงได้กำหนดกลยุทธ์ ดังนี้

๑. การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค ระบบสาธารณูปการ
 ๒. การพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่และการทำนุบำรุงรักษาศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 ๓. การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน
 ๔. การบริหารจัดการที่ดี และส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
 ๕. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบลดงหม้อทองใต้ ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ด้านต่างๆ โดยเฉพาะการปรับปรุง พื้นฟูพัฒนาการจذبบริการสาธารณะ หรือโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งถือเป็นภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนพัฒนาด้านการศึกษา อันเป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาคน พัฒนาประเทศ ให้มีคุณภาพสูง การพัฒนาที่ยั่งยืน ควบคู่กับการพัฒนาสังคม

๑๕

เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน โดยยึดหลักการมีส่วนร่วม ความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาระดับต่างๆ รวมถึงการพิจารณา วิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการของประชาชน และความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลดงหม้อทองใต้ จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้ ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคมนาคมและสาธารณูปโภค
 ๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและพัฒนาคุณภาพมนุษย์
 ๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว
 ๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านองค์การ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และเทคโนโลยีสารสนเทศ
 ๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม
- ๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลดงหม้อทองใต้ มุ่งพัฒนา ๕ ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคมนาคมและสาธารณูปโภค ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและพัฒนาคุณภาพคน ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านองค์การ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และเทคโนโลยีสารสนเทศ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลดงหม้อทองใต้ ได้จัดให้มีการประชุมประชาคมเพื่อรวบรวมความคิดเห็นในการพัฒนาท้องถิ่น ในการนี้จึงได้นำข้อมูลต่างๆ ซึ่งผ่านการแสดงความคิดเห็นของประชาชน การสำรวจ/ออกพื้นที่ ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ) และข้อมูลการจัดทำแผนชุมชนของตำบลดงหม้อทองใต้มาวิเคราะห์และสรุปปัญหาความต้องการของประชาชนได้ ดังนี้

ปัญหา	สภาพปัญหา/สาเหตุ
๑.ด้านการศึกษา	๑.บุคลากรทางการศึกษาไม่เพียงพอ ๒.ขาดสื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน ครุภัณฑ์การศึกษาที่มีคุณภาพ
๒.ด้านเศรษฐกิจ	๑.ปัญหาความยากจน ค่าครองชีพที่สูงขึ้น ๒.การใช้สารเคมีในกระบวนการผลิต ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน ๓.ต้นทุนการผลิตสูง แต่ผลผลิตการเกษตรราคาตกต่ำทำให้รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ๔.ขาดการรวมกลุ่มของเกษตรกร ๕.ขาดเครื่องมือที่ทันสมัยในการประกอบอาชีพ ๖.ปัญหาพื้นที่การเกษตรจากภัยธรรมชาติ เช่นภัยแล้ง ๗.เส้นทางการขนส่งสินค้าขรุขระ เสียหาย ทำให้การขนส่งสินค้าล่าช้า สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย
๓.ด้านสังคม	๑.ปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ๒.ปัญหาครอบครัว สังคมไม่เข้มแข็ง ๓.การดูแลคนพิการ ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุจากรัฐยังไม่ทั่วถึง
๔.ด้านสิ่งแวดล้อม	๑.ประชาชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ๒.ปัญหาการบริหารจัดการขยะ
๕.ด้านการบริหารจัดการที่ดี	๑.ประชาชนไม่ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ๒.การประชาสัมพันธ์ของภาครัฐ การให้บริการประชาชนยังไม่ทั่วถึง ขาดการให้บริการในเชิงรุก
๖.ด้านการบริการสาธารณะ	๑.ถนนชำรุดเสียหาย เป็นหลุมเป็นบ่อ ทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง ๒.ถนนไม่ได้มาตรฐาน เนื่องจากเป็นถนนลูกรังและแคบไม่มีไหล่ทาง ๓.ขาดงบประมาณในการขยายเขตไฟฟ้า ๔.น้ำสำหรับอุปโภค-บริโภคไม่เพียงพอ ๕.ไฟฟ้าสาธารณะไม่เพียงพอ

การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ศักยภาพของชุมชนและพื้นที่

๑.ศักยภาพการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จุดแข็ง(Strengths)

๑.ด้านการบริหารจัดการและความต้องการ ประชาชนมีความต้องการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิด และกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง

๒.บุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลลงหม้อทองใต้ มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน

๓.งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก โดยเฉพาะการก่อสร้างถนนลูกรัง เนื่องจากมีบ่อลูกรังอยู่ในพื้นที่ ส่วนต้นทุนอื่นๆขึ้นอยู่กับท้องตลาด

๔.เทคนิคการทำงาน ส่วนมาก เป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงานในระดับสูง

จุดอ่อน(Weakness=W)

๑.โครงการขนาดใหญ่ต้องใช้งบประมาณสูง องค์การบริหารส่วนตำบลลงหม้อทองใต้ไม่สามารถดำเนินโครงการได้

โอกาส(Opportunity=O)

๑.พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่ อบต.

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat=T)

๑.โครงการที่ต้องใช้เทคโนโลยีสูง หรือความชำนาญเป็นพิเศษ องค์การบริหารส่วนตำบลงิ้วทองได้ ยังไม่มีความชำนาญและบุคลากร

๒.ศักยภาพการพัฒนาด้านสังคม และพัฒนาคุณภาพคน

จุดแข็ง(Strength=s)

๑.ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านสังคม สาธารณสุข การศึกษา ศาสนาวัฒนธรรมและกีฬาอย่างต่อเนื่อง

๒.บุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลงิ้วทองได้ มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน

๓.งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก

๔.เทคนิคการทำงาน ส่วนมาก เป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงานในระดับสูง

จุดอ่อน(Weakness=W)

๑.ระบบฐานข้อมูลด้านสังคมและสาธารณสุขไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน ประชาชนให้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อน

๒.ยังไม่มีบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้านมารับผิดชอบงานด้านสังคม

โอกาส(Opportunity=O)

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและการสาธารณสุขเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม

๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการกีฬาเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม

๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสกลนคร โอกาสที่จะได้ขอรับการสนับสนุนงบประมาณมีมาก

๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการกีฬาเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat=T)

๑.การแก้ไขปัญหาด้านด้านสังคมและการสาธารณสุข เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆ ส่วนที่ต้องประสานงานกัน ถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์

๒.ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้าในการทำงาน ประชาชนจึงเกิดความเบื่อหน่าย

๓.ศักยภาพการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการแก้ไขปัญหาความยากจน

จุดแข็ง(Strength=s)

๑.บุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลงิ้วทองได้ มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน

๒.งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก

๓.เทคนิคการทำงาน ส่วนมาก เป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงานในระดับสูง

จุดอ่อน(Weakness=W)

๑.ระบบฐานข้อมูลด้านเศรษฐกิจและความยากจนไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน ประชาชนให้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อน

๒.ประชาชนยังสนใจ และมีความจริงใจ หรือตั้งใจจริงในโครงการที่รัฐจัดให้ความช่วยเหลือ

โอกาส(Opportunity=O)

๑.การแก้ไขปัญหาความยากจนเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม

๒.การแก้ไขปัญหาคความยากจนเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสกลนคร โอกาสที่จะได้ขอรับการสนับสนุนงบประมาณมีมาก

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat=T)

๑.การแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจและความยากจน เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆ ส่วนที่ต้องประสานงานกัน ถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์

๒.ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้าในการทำงาน ประชาชนจึงเกิดความเบื่อหน่าย

๔.ศักยภาพการพัฒนาด้านการเมือง การบริหารและการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น

จุดแข็ง(Strong=s)

๑.ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านการเมือง การบริหาร และการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น

๒.บุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลตงหม้อทองใต้ มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน

๓.งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูง

จุดอ่อน(Weakness=W)

๑.ประชาชนยังขาดความสนใจในเรื่องการเมืองการปกครอง

๒.ประชาชนยังไม่เข้าใจบทบาทของตนเองในการพัฒนาท้องถิ่น

โอกาส(Opportunity=O)

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหารราชการที่ดี เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติ ที่รัฐบาลส่งเสริม

๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน การเมือง การบริหารราชการที่ดี เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สกลนคร มีโอกาสได้รับการสนับสนุนมาก

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat=T)

๑.การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆส่วนที่ต้อง ประสานงานกัน ถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์

๒.การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร เป็นงานที่ต้องอาศัยจิตสำนึก เกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจส่วน บุคคล จึงเป็นงานที่ค่อนข้างจะคาดเดาผลงานได้ยาก

๕.ศักยภาพการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง(Strong=s)

๑.ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านการ ท้องเที่ยวและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

๒.งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูง

จุดอ่อน(Weakness=W)

๑.ประชาชนยังขาดความสนใจในเรื่องการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๒.ประชาชนได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวค่อนข้างน้อยเนื่องจากไม่มีการเชื่อมโยงด้านการ ท่องเที่ยวในจังหวัด

โอกาส(Opportunity=O)

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม

๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสกลนคร มีโอกาสได้รับการสนับสนุนมาก

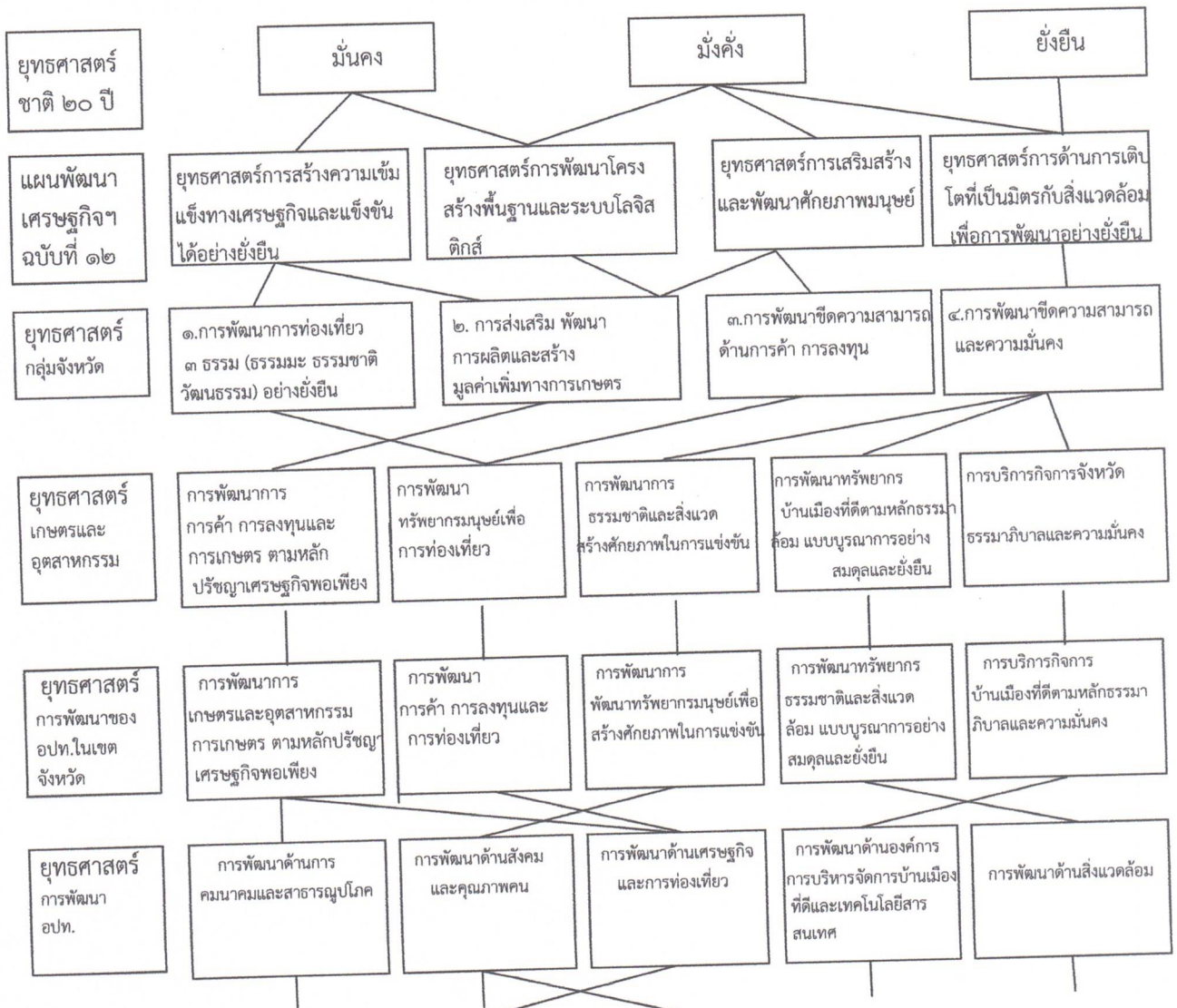
อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat=T)

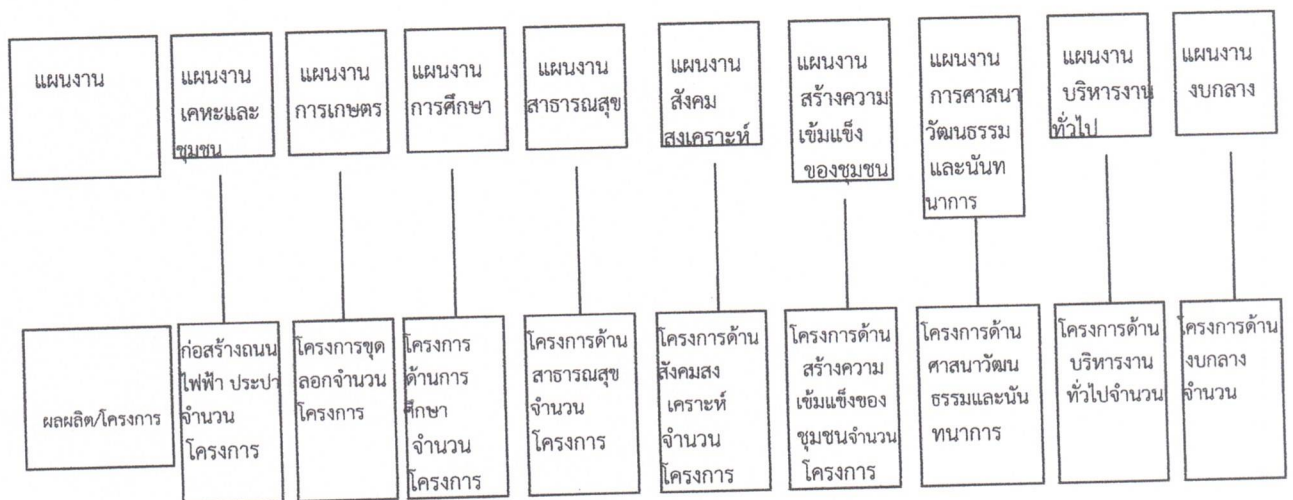
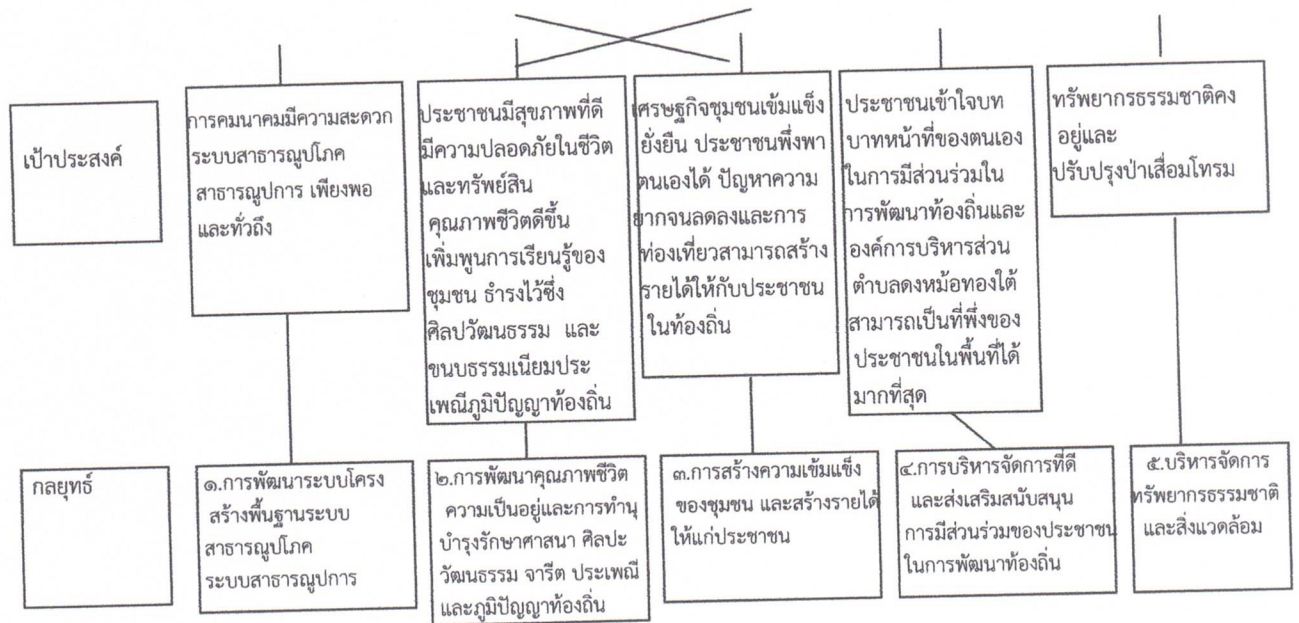
๑.ขาดการบูรณาการและการประสานงานที่ดี ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.ระดับจังหวัดยังขาดการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว และการกระจายผลประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวอย่างไม่ทั่วถึง

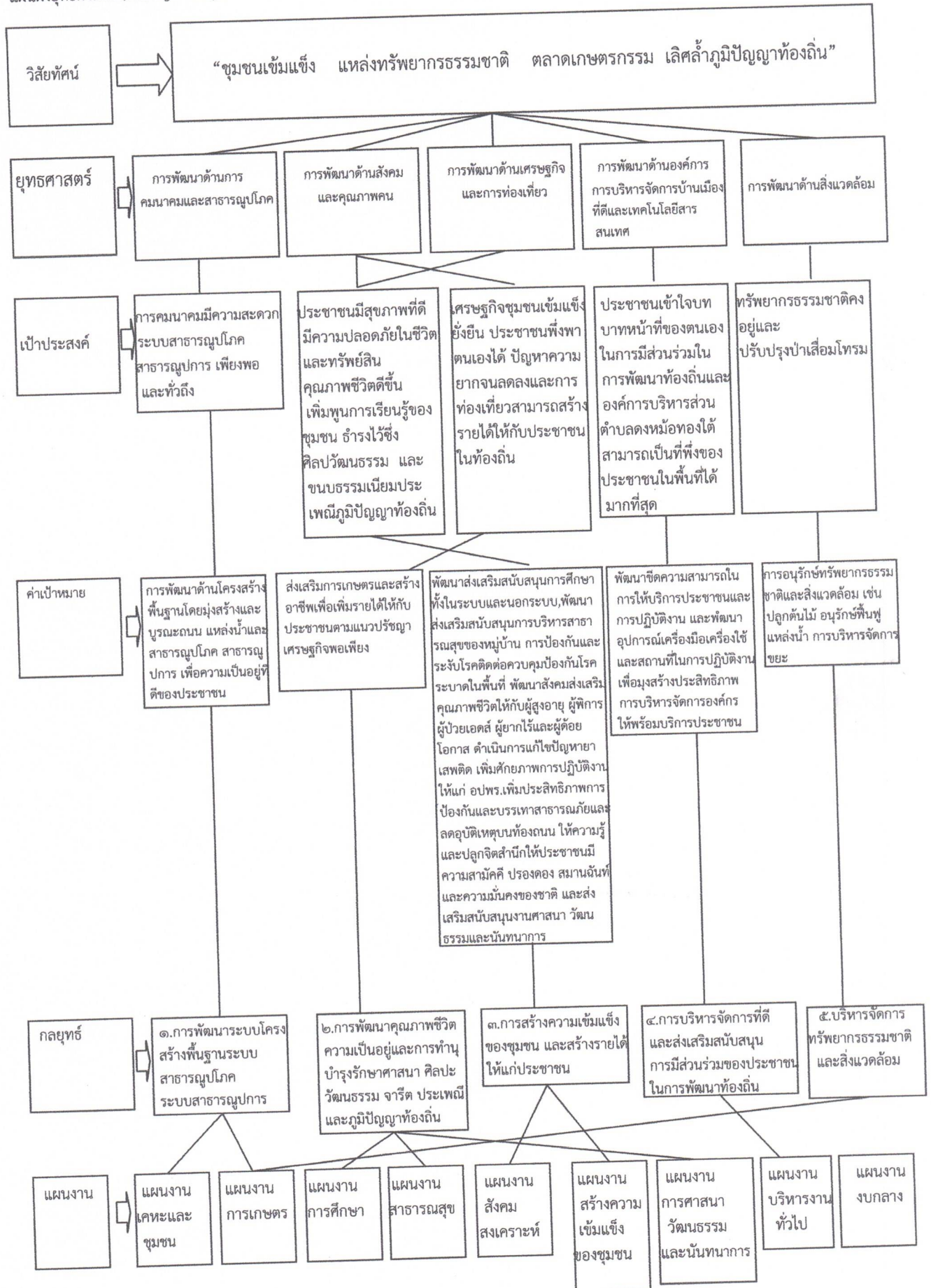
(๖) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อบต.ดงหม้อทองใต้ พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔

แผนผังยุทธศาสตร์ (strategic map)

รายละเอียดยุทธศาสตร์

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้า ของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕				
๑.การ พัฒนาการ เกษตรและ อุตสาหกรรม การเกษตร ตาม หลักปรัชญา เศรษฐกิจ พอเพียง	๑.การพัฒนาการ เกษตรและ อุตสาหกรรม ตาม หลักปรัชญา เศรษฐกิจ พอเพียง	๑.ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านคมนาคม และ สาธารณูปโภค	๑. การ คมนาคมมี ความสะดวก ระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพียงพอและ ทั่วถึง	๑. มีระยะทางของ ถนน คสล.เพิ่มขึ้น โดยคิดเป็นร้อยละ เปรียบเทียบจาก ข้อมูลพื้นฐาน	๕	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕	ปีละ ๕ โครงการ	การพัฒนาแบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค		
				๒. มีระยะทางของ ถนนลูกรังเพื่อ การเกษตรเพิ่มขึ้น โดยคิดเป็นร้อยละ เปรียบเทียบจาก ข้อมูลพื้นฐาน	๕	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕	ปีละ ๕ โครงการ	การพัฒนาแบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค		
				๓. มีระยะทางของ ถนนลาดยางเพิ่มขึ้น โดยคิดเป็นร้อยละ เปรียบเทียบจาก ข้อมูลพื้นฐาน	๑	๒	๓	๔	๕	อย่างน้อยปีละ ๑ โครงการ	การพัฒนาแบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค		
				๔. ร้อยละครัวเรือนที่ มีไฟฟ้าใช้	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐	๕๐	อย่างน้อยปีละ ๑๐ โครงการ	การพัฒนาแบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค		
				๕. ร้อยละครัวเรือนที่ มีรถจักรยานยนต์	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐	๕๐	อย่างน้อยปีละ ๑๐ โครงการ	การพัฒนาแบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค		

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้า ของเป้าหมาย ๑ โครงการ	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕				
๓.การ พัฒนาการ พัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ เพื่อสร้าง ศักยภาพในการ แข่งขัน	๓.การพัฒนาการ พัฒนาทรัพยากร มนุษย์เพื่อสร้าง ศักยภาพในการ แข่งขัน	๒. ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านสังคมและ พัฒนา คุณภาพคน	๒.ประชาชนมี สุขภาพที่ดี มี ความปลอดภัย ในชีวิตและ ทรัพย์สิน คุณภาพชีวิตดี ขึ้นเพิ่มพูนการ เรียนรู้ของ ชุมชน อารัง ไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม และ ขนบ ธรรมเนียม ประเพณีภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	๑. จำนวนผู้เข้ารับ การรักษาพยาบาล เนื่องจากการเจ็บป่วย ลดลงโดยวัดจาก ข้อมูลของสถานี อนามัยในพื้นที่	๑	๒	๓	๔	๕	การพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่และการทำ บำรุงรักษา ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่น			
				๒. ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ติด เชื้อเอชไอวี ได้รับ ดูแล(รับเบี้ยยังชีพ) เพิ่มขึ้นเปรียบเทียบ จากข้อมูลพื้นฐาน	๓	๖	๙	๑๒	๑๕	การพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่และการทำ บำรุงรักษา ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่น			
				๓. ปัญหาอาชญา กรรม หรือปัญหา สังคมด้านอื่นในพื้นที่ อบต.คงเหลือหรือได้ ลดลง โดยวัดจาก ข้อมูลของหน่วยราช การที่เกี่ยวข้อง เช่น สถานีตำรวจภูธร พัฒนาชุมชน เป็นต้น	๑	๒	๓	๔	๕	การพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่และการทำ บำรุงรักษา ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่น			

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้า ของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕					
				๔.ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมการศึกษา การอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ชนบธรรมนิยม ประเพณี และภูมิปัญญาชาวบ้าน เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับส่วนกับข้อมูลพื้นฐาน	๔	๘	๑๒	๑๖	๒๐	ปีละ ๔ โครงการ	การพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่และการทำนุบำรุงรักษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น			
๒.การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว	๒.การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว	๓. ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว	๓. เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งสืบ ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ ปัญหา ความยากจนลดลง และการท่องเที่ยว สามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น	๑. ครีวเรือนในพื้นที่ตำบลมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้น โดยเปรียบเทียบจากข้อมูล จปฐ.	๑	๒	๓	๔	๕	อย่างน้อยปีละ ๑ โครงการ	การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน			

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้า ของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
				๒. ประชาชนในพื้นที่ มีรายได้เพิ่มขึ้นใน ฤดูกาลท่องเที่ยว หรือเทศกาล ประจำปีที่สำคัญของ จังหวัด โดยจัดเก็บ ข้อมูลเปรียบเทียบ รายปี ในช่วงเดียวกัน	๑	๒	๓	๔	๕	การสร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน และสร้าง รายได้ให้แก่ประชาชน			
๕.การบริการ กิจการบ้านเมือง ที่ดีตามหลักธรร มาภิบาลและ ความมั่นคง	๕.การบริการ กิจการบ้านเมือง ที่ดีตามหลักธรร มาภิบาลและ ความมั่นคง	๔. ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านองค์การ การบริหาร จัดการ บ้านเมืองที่ดี และเทศาภิบาล สารสนเทศ	๔. ประชาชน เข้าใจบทบาท หน้าที่ของ ตนเองในการมี ส่วนร่วมใน การพัฒนา ท้องถิ่นและ ท้องถิ่นและ องค์การ บริหารส่วน ตำบลคงมื่อ ท้องได้ สามารถเป็น ที่พึ่งของ ประชาชนใน พื้นที่ได้มาก ที่สุด	๑. ประชาชนเข้าร่วม การประชุมประชาคม หรือกิจกรรมของ อบต.คต.หม้อทองใต้ เพิ่มขึ้นโดย เปรียบเทียบจาก ข้อมูลพื้นฐาน ๒. ร้อยละของ คะแนนความพึงพอใจ ที่ประชาชนผู้มารับ บริการ โดยวัดจาก ระดับความพึงพอใจ มากที่สุด และพอใจ มาก รวมกัน แล้วมี สัดส่วนเพิ่มขึ้น	๒	๔	๖	๘	๑๐	การบริหารจัดการที่ดี และส่งเสริมสนับสนุน การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการพัฒนา ท้องถิ่น			
				๒. ร้อยละของ คะแนนความพึงพอใจ ที่ประชาชนผู้มารับ บริการ โดยวัดจาก ระดับความพึงพอใจ มากที่สุด และพอใจ มาก รวมกัน แล้วมี สัดส่วนเพิ่มขึ้น	๓	๖	๙	๑๒	๑๕	การบริหารจัดการที่ดี และส่งเสริมสนับสนุน การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการพัฒนา ท้องถิ่น			

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้า ของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕					
๔.การพัฒนา ทรัพยากรธรรม ชาติและ สิ่งแวดล้อม แบบบูรณาการ อย่างสมดุลและ ยั่งยืน	๔.การพัฒนา ทรัพยากรธรรม ชาติและ สิ่งแวดล้อม แบบ บูรณาการอย่าง สมดุลและยั่งยืน	๕. ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้าน สิ่งแวดล้อม	๕.ทรัพยากร ธรรม ชาติคงอยู่ และปรับปรุง ป่าเสื่อมโทรม	๑.พื้นที่ป่าเสื่อมโทรม ได้รับการฟื้นฟู ปรับปรุงโดยคิดเป็น สัดส่วนกับข้อมูล พื้นฐาน ๒.พื้นที่ป่าอนุรักษ์ เพิ่มขึ้นโดยคิดเป็น สัดส่วนกับข้อมูล พื้นฐาน	๑	๒	๓	๔	๕	อย่างน้อยปีละ ๑ โครงการ	บริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม			
					๑	๒	๓	๔	๕	อย่างน้อยปีละ ๑ โครงการ	บริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม			

ส่วนที่ ๓ การติดตามและประเมินผล

(๑) การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ผลการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่าย
จำแนกตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	เบิกจ่ายแล้ว	เบิกจ่ายร้อยละ	คงเหลือ
ยุทธศาสตร์ที่ ๑	๕	๖๓,๐๘๒,๙๕๕.๗๕	๖๓,๐๘๒,๙๕๕.๗๕	๑๐๐	-
ยุทธศาสตร์ที่ ๒	๓	๖๙,๕๓๗,๘๐๖	๖๙,๕๓๗,๖๖๙	๑๐๐	๑๓๗
ยุทธศาสตร์ที่ ๓	๒	๑๘,๓๔๘,๘๒๖	๑๘,๐๘๘,๙๕๓	๙๘.๕๘	๒๕๙,๘๗๓
ยุทธศาสตร์ที่ ๔	๒	๒๘,๖๖๔,๗๐๗.๓๒	๒๘,๖๖๔,๖๖๗.๓๒	๑๐๐	๔๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๕	๓	๑๖,๕๘๕,๕๐๘.๕๖	๑๖,๕๘๔,๕๙๐.๘๖	๑๐๐	๙๑๗.๗๐
รวม	๑๕	๑๙๗,๗๖๘,๕๐๐	๑๙๕,๙๕๘,๘๓๕.๙๓	๙๙.๐๙	๒๖๐,๙๖๗.๗๐

รายงานผลการดำเนินงาน ณ เดือน กันยายน ๒๕๖๓

ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓

องค์การบริหารส่วนตำบลดงหม้อทองใต้ อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการทั้งหมด		จำนวนโครงการที่แล้วเสร็จ		จำนวนโครงการที่อยู่ระหว่างดำเนินการ		จำนวนโครงการที่ยังไม่ได้ดำเนินการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.การพัฒนาด้านการคมนาคมและสาธารณูปโภค	๑๓	๑๓.๘๒	๑๒	๑๒.๗๖	-	-	๑	๑.๐๖
๒.การพัฒนาด้านสังคมและพัฒนาคุณภาพมนุษย์	๑๔	๑๔.๙๐	๙	๙.๕๘	-	-	๕	๕.๓๒
๓.การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	๓	๓.๒๐	๒	๒.๑๒	-	-	๑	๑.๐๖
๔.การพัฒนาด้านองค์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และเทคโนโลยีสารสนเทศ	๒๑	๒๒.๓๔	๖	๖.๔๐	-	-	๑๕	๑๕.๙๖
๕.การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม	๙	๙.๕๘	๔	๔.๒๕	-	-	๐	-
โครงการที่ตั้งจ่ายรายการใหม่	๑๑	๑๑.๗๐	๑๐	๑๐.๖๓			๑	๑.๐๖
โครงการที่จ่ายขาดเงินสะสม	๑๗	๑๘.๐๘	๑๗	๑๘.๐๘			๐	-
โครงการอุดหนุนเฉพาะกิจ	๖	๖.๓๘	๓	๓.๒๐	๓	๓.๑๙	๐	-
รวม	๙๔	๑๐๐.๐๐	๖๓	๖๗.๐๒	๓	๓.๑๙	๒๓	๒๔.๔๖

(๒) สรุปผลการพัฒนาในภาพรวม

๑) ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดงหม้อทองใต้ ได้รับการบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพตามสมควรแต่สถานะการเงินและการคลังของ อบต.ดงหม้อทองใต้ เช่น

๑) ก่อสร้างถนนลาดยาง ซ่อมแซมถนนลาดยาง ก่อสร้างถนน คสล. ซ่อมแซมถนน คสล. และลงหินลูกรังเพื่อซ่อมแซมถนนให้กับประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากการสัญจรไป-มา

๒) การแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำสำหรับอุปโภค-บริโภคให้กับประชาชนโดยการก่อสร้างแท้งก์น้ำประปาสำหรับหมู่บ้าน

๓) การซ่อมแซมและติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะภายในตำบลเพื่อเพิ่มความสะดวกและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๔) การส่งเสริมการฝึกอาชีพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านต่างๆให้กับประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

อบต.ดงหม้อทองใต้ ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การ发展和แผนพัฒนา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ตามกระบวนการที่บัญญัติไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทย โดยผ่านการมีส่วนร่วมของประชาชน เช่น การจัดเวทีประชาคม การประชุมกรรมการชุมชน เพื่อรับฟังปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในพื้นที่ ก่อนนำมาจัดทำโครงการเพื่อพัฒนาพื้นที่ ที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนา ๓ ปี ต่อไป อบต.ดงหม้อทองใต้ ได้ประกาศใช้แผนพัฒนา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) โดยได้กำหนดโครงการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

การวางแผน

ยุทธศาสตร์	๒๕๖๑		๒๕๖๒		๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคมนาคมและสาธารณูปโภค	๑	๔๘,๑๙๒,๐๐๐.๐๐	๑๐	๕๑,๓๓๙,๐๐๐.๐๐	๙๐	๑๓๑,๕๙๖,๐๐๐.๐๐	๗๕	๑๒๓,๑๑๘,๐๐๐.๐๐	๔๖	๑๑๔,๕๐๒,๐๐๐.๐๐
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและพัฒนาคุณภาพมนุษย์	๓๐	๑,๐๖๕,๕๐๐.๐๐	๓๐	๑,๐๖๕,๕๐๐.๐๐	๓๗	๑,๕๓๖,๐๐๐.๐๐	๓๗	๑,๒๙๗,๐๐๐.๐๐	๓๘	๑,๕๙๗,๐๐๐.๐๐
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	๒	๕๕,๐๐๐.๐๐	๒	๕๕,๐๐๐.๐๐	๑๐	๑,๒๔๕,๐๐๐.๐๐	๙	๙๕๐,๐๐๐.๐๐	๑๐	๑,๒๕๐,๐๐๐.๐๐
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และเทคโนโลยีสารสนเทศ	๑๙	๒๑,๖๕๓,๑๘๐.๐๐	๑๙	๒๑,๖๕๓,๑๘๐.๐๐	๔๘	๒๔,๙๒๓,๓๘๐.๐๐	๕๖	๒๙,๔๓๐,๓๘๐.๐๐	๕๕	๒๙,๐๙๐,๖๘๐.๐๐
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสิ่งแวดล้อม	๓	๖๐,๐๐๐.๐๐	๓	๖๐,๐๐๐.๐๐	๒๐	๒,๓๘๐,๐๐๐.๐๐	๒๑	๒,๔๗๐,๐๐๐.๐๐	๒๐	๒,๑๗๐,๐๐๐.๐๐
รวม	๕๕	๗๑,๐๒๕,๖๘๐.๐๐	๖๔	๗๔,๑๗๒,๖๘๐.๐๐	๒๐๕	๑๖๑,๖๘๐,๓๘๐.๐๐	๑๙๘	๑๕๗,๒๖๕,๓๘๐.๐๐	๑๖๙	๑๔๘,๖๐๙,๖๘๐.๐๐

การจัดทำงบประมาณ

ผู้บริหารอบต.ดงหม้อทองใต้ ได้ประกาศใช้ข้อบัญญัติงบประมาณ โดยมีโครงการที่บรรจุอยู่ในข้อบัญญัติงบประมาณ จำนวน ๙๒ โครงการ งบประมาณ ๒๘,๓๖๙,๐๐๕ บาท สามารถจำแนกตามยุทธศาสตร์ได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์	โครงการ	งบประมาณตามข้อบัญญัติ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคมนาคมและสาธารณูปโภค	๒๐	๔,๘๒๔,๐๐๐.๐๐
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและพัฒนาคุณภาพมนุษย์	๒๔	๘๕๒,๗๒๐.๐๐
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	๑	๐.๐๐
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านองค์กร การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี และเทคโนโลยีสารสนเทศ	๓๙	๒๒,๐๗๓,๗๘๔.๕๔
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม	๘	๖๑๘,๕๐๐.๐๐
รวม	๙๒	๒๘,๓๖๙,๐๐๕.๕๔

(๓) ข้อเสนอแนะในการทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอนาคต

๑) ผลกระทบที่เกิดขึ้นในอนาคต

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดงหม้อทองใต้ ไม่ได้รับผลกระทบจากการให้บริการสาธารณะจากองค์การบริหารส่วนตำบลดงหม้อทองใต้

๒) ความเสี่ยงในการดำเนินงานและข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ในการนำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ตั้งไว้ในแผนพัฒนาจำนวนหลายโครงการ แต่ปฏิบัติได้น้อยถือนำไปสู่การปฏิบัติได้น้อย

ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต

๑. เกิดการพัฒนาพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องผ่าน กระบวนการหลายขั้นตอน สลับซับซ้อน

๒. ประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายกับกระบวนการจัดทำแผนที่มีความยุ่งยากมากขึ้น

๓. ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ยาก และบางเรื่องอาจทำไม่ได้

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีและให้มีความสอดคล้องกัน

๒) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานะการคลัง ในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น

๔) องค์การบริหารส่วนตำบลควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่

